

Encsi Hírek

2012. szeptember-október A város polgárainak lapja

Rác László, az Aba Sámuel Szakiskola igazgatójának ünnepi beszéde

Október 23. a törvény szerint ünnep. Nemzeti ünnepet azonban nem lehet hatóságilag elrendelni. Nemzeti ünnep csak az lehet, amelyet a nemzet szívébe fogad, amely része a nemzet emlékezetének, amelynek eseményei immár változhatatlanul rögzültek egy mítosszá vált történetben, s így lettek részei a nemzet önazonosságának.

Több mint két emberöltő távlatában, amikor fogynak a tanúk és az emlékezet rostjában is egyre több emlékfoszlány hullik át, egyre fontosabbá válik az emlékezés, pontosabban az emlékezés kollektív akarata. Az emberi agy csodálatos működése csak azokat az ismereteket őrzi meg tartósan, amelyek fontosak az élet fenntartása szempontjából, vagy azokat, amelyeket más természetű fontossága miatt folytonosan felidézünk, s ezáltal újra, meg újra bevésünk. Ilyen folyamat az emlékezés, s a közös ünnepi megemlékezés is.

Az emlékezés példa-, mintakeresés, egyszersmind példa-mintaadás. Példa-keresés mindennapjaink értelmezéséhez, konfliktusaink, gondjaink feloldásához, életünk viteléhez. Mércé állítás magunk, gyermekeink, unokáink, a követő nemzedékek számára.

Tisztelt Emlékezők!

Édesapám abban az időben fiatal tisztként maga is részese volt az eseményeknek. Szűkszavú információiból derült ki, hogy az 1956-os események meghasonlást okoztak nála, ezért 1957 tavaszán maga kérte lezserelését a szolgálatból, - hogy aztán valójában életében soha ne beszéljen nyíltan ezekről az időkről.

Ha kortársaimra gondolok, neveltetésünkre, a belénk plántált ösztönös reakcióinkra, - akkor - nagyon kevés tiszteletre méltó kivétellel azt kell mondanom, hogy az én nemzedékem „az elhallgatottak” és „a becsapottak” nemzedéke. Legtöbbünk szülei ugyanis hallgattak, nem beszéltek életük egy bizonyos szakaszáról, őszinte gondolataikról, - hogy védjenek és óvjanak bennünket a hirtelen eltűnésektől, kizárásoktól, munkahelyi és iskolai megkülönböztetésektől. Hallgattak és dolgoztak, mint az én apám is, aki a tiszte egyenruhát a gépgyári köpenyével cserélte fel; végül tehetősége és szorgalma révén osztályvezetői beosztásig küzdte fel magát, de végig rendszeridegen maradt.

Kérem, ne lepődjenek meg, de mi csak „ellenforradalomról tanultunk”, ami úgy mond „a népi demokratikus köztársaságot akarta megdönteni” néhány huligán randalfrozásával. Viszonyulni ehhez egy fiatal ember, aki mögött nincsen, vagy elnémitott a háttér, természetesen nem tud. Összerakni sem tudja a kockákat, hiszen arra kényesen vigyáztak az elvtársak, hogy a történelem kihagyásos tanítása a logikai alapelvek megtanítása nélkül történjen. Ha nem ismeri ugyanis valaki a logikai gondolkodás szabályait, az sem kérdezní, sem következtetni nem tud. Így amíg az úttörőindulót énekeltették velünk, és felesküdtették a vörös zászlóra az ártatlanok ezreit, addig valójában azt tarták az adáz

igyekezettel, hogy ne derüljön fény arra, egyszerűen merüljön feledésbe, hogy a zsarnokság ellen folyt a vér a pesti utcán. Még a hetvenes évek elején is ülték politikai foglyok Kádár János börtöneiben. Igen, ilyen volt ez a „kicsinyke jólét” több mint negyven éven át, hozzáértve a kommunista szombatokat, a húzd meg, ereszd meg belpolitikát.

Nagyon kevés család vállalta a kádári Magyarországon, hogy elmondja gyermekének azt a valós történetet 1956-ról, amit az iskolákban nem tanítottak, amit a történelemkönyvekből kihagytak. Én is nagyon későn szembesültem az igazsággal, harminc valahány évesen, hogy ami történt, az „nem úgy történt”... Emlékszem, valaki kölcsönadta egy hétre féltve őrzött kincsét, a külföldről becsempészett könyvet. Először hitetlenkedve, aztán egyre nagyobb érdeklődéssel olvastam a megrendítő oldalakat, s akkor merült fel először bennem a már említett becsapottság érzése. De amikor apámat, vagy a nálam idősebb barátaimat megkérdeztem, lassan megeredt a tudásnak egy új, számomra eddig ismeretlen útja... Mindenki mondott valamit: s a mozaikokból egyszer csak összeállt a kép és a fájó felismerés, hogy eddig hazudtak, mindenben hazudtak, - mások meg hallgattak, mert félték.

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Egy népet ideig-óráig meg lehet alázni, félre lehet vezetni, félelemben és rabsorban lehet tartani, ha a hatalomnak megvannak hozzá az eszközei. De a NÉP, az Istenadta NÉP, előbb vagy utóbb megelégteli megalázott sorsát, s mint a föltámadott tenger, magával ragad mindent, s maga alá gyűri elnyomóit. Így volt ez 56 évvel ezelőtt Hazánkban is.

Ötvenhat évvel ezelőtt nem bírva a rabigát a magyar nép felkelt megnyomorítóit és a tőle idegen eszmék ellen, s saját kezébe vette sorsa irányítását.

A tiszta lelkű és nyitott szívű ifjúság igazságsszeretete, meg nem rontott erkölcsi tisztasága, a szülői házak, a családok kohéziós ereje, mint háttér, a magyar nép génjeiben hordozott szabadságvágy, egy boldog magyar haza víziója, mind-mind irányító táblák, világitó fáklyák voltak az egyedüli igaz, becsületes út felé, majd pedig 13 napon át, végig az úton. Csak ez, a mindenkinek tetsző, ez, a mindenki számára vállalható közös cél forrasztotta egyggyé az akkor is fennálló

egyéni és nemzeti különbségeket.

Nem volt viszálykodás, de volt jobbító vita, kimúlt a széthúzás évezredes magyar átká, hisz mindenki egyet akart, s a rá kirótt feladatot, becsületesen elvégezte. Nem volt ügyeskedés, de volt személyes példamutatás, áldozatvállalás, lemondás a másért, a többiért, az emberekért. Kevés olyan időszaka volt a magyar történelemnek, amikor ennyi magyar megértett és segített, ennyi magyart. Az ellentétek feloldódtak a forradalmi eufóriában, az új, a boldogabb jövő pedig ragyogó napként ott tündökölt az idő horizontján.

Azon a hűvös őszi napon a jobb, szebb életbe vetett hit reménye, a jövő új értelmet nyerhetett a fiatalok és idősebbek számára egyaránt.

Az ifjúság megüzente és felkínálta a szabadságot, a függetlenség szabadságát, a haza, a gazdaság, az egyén, a lélek szabadságát úgy, hogy ez az újfajta szabadság, mások szabadságát is tiszteletben tartja.

Üzente a testvériséget, az addigra már a föld alá kényszerített kereszténység által hirdetett szeretettant, amelyben a testvér nem vér szerinti rokon, de társ jóban-rosszban, társ a közös haza megmentésében, újjraépítésében, az anyagi érdek- és a lelki élet-közösségben.

Ezek, az addig csak vágyott lehetőségek, a megvalósítás nem várt alkalma, mindenkit megérintettek, az igazságtalan történelem mindenkit kárpótolt azzal, hogy egyszer életében annak aktív alakítója lehetett.

Egy táborba sodort származástól, kortól, addigi világlátástól függetlenül minden igaz embert, akinek fontos volt a haza sorsa, a nemzet jövője. A sorsformáláshoz és a jövőépítéshez mindenütt megteremtették az igazság rendjét, amely mögé önként felsorakozott az egész nemzet.

Tisztelt Magyar Testvéreim!

Tudjuk, hogy november 4-én egy idegen hatalom tankjainak láncfalai eltaposták az emberek forradalmi reményeit, mi mégis a győzelmet ünnepeljük, annak a bátorságnak a diadalát, amely abban a korban is ki tudta, ki merte, mert ki akarta mondani: „elég volt.”

Ma itt nem a bukásra emlékezünk, de a dicsőséges forradalom győzelmére. Dávid legyőzte Góliátot, mert mindig le lehet győzni a Góliátokat, vagy a magukat Góliátként hirdetőket. Az egyedüli helyes út megelégtetés, kiválasztása és az azon való elindulás, mindenkor kizárólagos lehetőségünk, még akkor is, ha az úton szemben jönnek Góliátok. De vajon tudjuk e napjainkban értékelni azt a győzelmet, amelynek ára ezrek, tán tízezrek halála, több száz megtorló kivégzés és több mint 200 ezer ember emigrációja volt?

Tisztelt Ünneplők!

A történetírók egyiként állítják, hogy a magyarok 1956-os forradalmukkal elkezdték ásni a gonosz birodalmának sírját. Ugyanakkor mindig hozzáteszik, hogy ezzel megelőzték korukat. Az előretéknő magyar szellem, a Nobel-díjak sokaságával elismert innovatív magyar elme, az Európa közepén szabadságra vágyó kis nép erkölcsi útmutatása egyszerre sok is, jajkiáltása kevés

is volt a jaltai kényszerzubbonyba szorított európai hatalmaknak.

Ahogy 1849-ben ölje-tarolt az orosz szuronyhenger, úgy 1956. november 4-én is megindultak az orosz harcok, hogy vérbe fojtsák egy kis nép szabadságvágyát. Hazánk a korábban kivéreztetett Európa szívében található, nem volt Szezi-csatornánk, sem olajunk, csak megnyomorított hazánk, csak a puszták népének örökös, megtörhetetlen szabadságvágya. Be kellett látnunk, bele kellett törődnünk hogy mindez kevés. A reménytelenség, a kilátástalanság, a család és a gyász napjai következtek!

Naivan vártuk a nyugati segítséget, de ahogy magunkra hagytak bennünket a törökök elleni harcban, Európa (és Amerika) 1956-ban sem segített.

1956-ról, hogy valójában győztes forradalom volt a mi október 23-án és győztes szabadságharc volt a mi küzdelmünk a kommunista rémuralommal szemben. A társadalomtudósok szerint győztes volt, hiszen 1989-ben összeomlott morálisan és gazdaságilag is a rendszer, amelynek utolsó 10 éve adórszolgálatba kergette hazánkat és amelynek gazdasági következményeit mai napig nyögjük.

A történetek szerint is győztes volt 1956, hiszen 1991-re elhagyták az oroszok hazánkat és az első szöveget a szovjet világbirodalmi törekvések koporsójába mi, magyarok üttük.

A katonai tudományok művelői szerint is büszké lehetünk október 23-ra, az azt követő napokra, de arra a hősi ellenállásra is, amelyet

a november 4-i véres bevonulás után mutattak a csepeli munkások hónapokon át, a Corvin köz hősei heteken át és még számos ellenálló. Hősök voltunk mi magyarok, hiszen a világ egyik legerősebb hadseregét állítottuk meg októberben az utcai harcok keretében és csak a legsúlyosabb túlerő tudta leverni ellenállásunkat novemberben, decemberben. 1956 győzelmei között ott van még egy győzelem! Az önmagunk feletti győzelem.

Kulcsszavai: összetartozás, együvértartozás, egység, testvér, előzékenység, csoda, katarzis, szabadulás, győzelem, felszabadultság, türelem, szeretet.

Legyen áldott azoknak az emléke is, akik már az égi hazából néznek le ránk. Cselekedeteikkel bizonyonnyal elnyertek minden jutalmat!

Tisztelt encsi Polgárok!

Nekünk kései utódoknak hiszen az óta két emberöltő eltelt 1956 egyetemi forradalma, valós szellemi örököseinek, egy dolgunk lehet, s annak kell lennie: október 23-a győzelméből, hitéből, minden üzenetéből, erőt meríteni a mindennapok nehézségeinek leküzdésére, 1956 igaz, forradalmi eszményeinek megvalósításában, városunk, hazánk, nemzetünk felemeléséért! Ha ezt tesszük, akkor napjaink forrongó világában is megtaláljuk az igaz, becsületes utat.

Mit tehetünk helyben, hogy részesei legyünk ennek?

Már sokan cselekedtek és tették a jó bizonyítva, hogy több bennünk a jó, mint a rossz.

Ez erőt ad nekünk, itt Encsen ahhoz, hogy fontosabb legyen a jó szó, mint a halaszthatatlan ügyek. Fontosabbak legyenek intézményeink, az ott folyó munka légköre, mint kicsinyes, egyéni bosszúk és a széthúzás. Fontosabb legyen Encsen a város érdeke, mint saját magunk ügyei. Fontosabb legyen az összefogás, mint az irigység, mint az indulat.

Encs tovább épül, szépi, ahogy Magyarország is megújul. 40 év diktatúra, 20 év fejetlenség és felelőtlenség után fel fog épülni a magyarok közös hazája. Megújul, felfrissül és gyarapodni fog a magyarság és benne a gyermekeket nevelő magyar családok, a magyar gazdák és a magyar vállalkozók, mert nélkülük nincs jövőnk.

Hiszem, hogy Encs is részese lesz ennek a megújulásnak. Ennek persze sok feltétele van: szükség van időre, munkára, szervezésre és ezek persze sok energiába és pénzbe is kerülnek. De amire leginkább szükségünk lesz, azok 56 kulcsfogalmai:

összetartozás, együvértartozás, egység, testvér, előzékenység, csoda, katarzis, szabadulás, győzelem, felszabadultság, türelem, szeretet.

Együtt emlékezzünk 56-ra, hogy merítsünk erőt együtt 56-ból, azokra a feladatokra, amelyeket együtt kell megoldanunk itt, Encsen.

Adjon az Isten erőt mindennapi küzdelmeinkben, kudarcaink és remélhetőleg egyre több sikerünk, boldogító örömeink megélésében.

Így teljesíthetjük be 1956 örökségét!

Nyugdíjas pedagógusok köszöntése

Encsen régi szép szokás, hogy a városunkban lévő intézményekből nyugdíjba vonult, pedagógusdiplomával rendelkező kedves polgárainkatdiplomájuk megszerzésének évfordulóján köszöntjük.

Ezen alkalomból köszöntötték Encs Város Önkormányzata nevében Cziáky Lászlóné pedagógust, középkolai tanárt, aki hosszú évekig volt a Váci Mihály Gimnázium igazgatóhelyettese.

Cziáky Lászlóné 1939. október 9-én született Kassán. Az általános és középiskolai tanulmányai után történelem-földrajz szakos diplomát szerzett. 1962-ben kezdett dolgozni. Az encsi gimnáziumban 1967-től tanított 1995-ig. Ezalatt az idő alatt számos diákot segített az érettségig, majd tovább főiskolára, egyetemre. Emellett legfőbb segítője volt a jó hírnevet, jelentős helyet kivívó gimnáziumnak. Igazgatóhelyettesként pontos, precíz munkájával, jó szervezőképességével szolgált a város oktatását.

Férje, Cziáky László szintén az oktatásban dolgozott. Egy fiúgyermekük van, Tamás, aki orvos lett. Két unokával büszkélkedhetnek. Ezennel köszönjük meg áldozatos munkáját. Gratulálunk arany diplomájának átvétele alkalmából!

Másik kedves kötelességünk, hogy Sohajda László az Aba Sámuel Szakiskola nyugalmazott igazgatóját köszöntsük.

Sohajda István 1951. július 11-én született

Sátoraljaújhelyen. Édesanyja és édesapja is Encsen dolgozott. Iskoláit is városunkban végezte, majd a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó és Fémipari Főiskolai karán tanult tovább. Itt szerzett alakítástechnológus üzem-mérnöki, valamint műszaki tanári oklevelet. Az első munkahelye a Diósgyőri Gépgyárban volt. Közben megnősült, két gyermeke született. Ezt követően 1977-től Encsen dolgozott nyugállományba vonulásig. Elsőként a Diákotthonban externátusi csoportvezető volt, mellette fizikát tanított.

1980-tól a 101. Sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet Encsen kihelyezett iskolát létesített, melynek vezetésével Sohajda István bízta meg. Ettől az időponttól lett Encsen a szakmunkásképzés egyik legaktívabb, legmeghatározóbb alakja. Fáradhatatlan munkájának köszönhetően kiépítette az Aba Sámuel Szakiskolát, mely ma már a környéken az egyetlen számottevő szakiskola. Számos olyan szakmát ad a tanulóknak, mely keresett, hiányszakma. Jó érzékkel választotta ki ezeket a szakmákat, fejlesztette az intézményt mind fizikai, mind szellemi értelemben. Nyomon követte a szakmunkásképzés utóbbi évekbeli folyamatos változását, intézményével alkalmazkodott azokhoz. A mostoha körülmények között lévő intézményt fizikai értelemben is fejlesztette. A tanulólétszám növekedésével az iskola épületét kinőttek. Fáradhatatlanul kalapálva sikerült olyan támogatásokat szereznie, melynek segítségével új épületet, új tantermeket létesítettek.

A város életében is tevékenyen részt vett. Több cikluson keresztül volt tagja Encs Város Önkormányzat Képviselő-testületének.

Társadalmi munkáját a mai napig végzi.

Iskoláját tudásával, tapasztalatával most is támogatja.

Mindezek indokaként úgy éreztük, hogy pályája lezárásaként megérdemli a Pedagógus Emlékérem kitüntetését, melyet a város nevében Bratu László polgármester nyújt át számára.

Demján Sándor 2012. évben Encs város díszpolgára

Encs, 2012. augusztus 19. - Encs városa a díszpolgári címet adományozta Demján Sándornak a kistérséget támogató programjáiért. A Demján Sándor Alapítvány 2006-ban indította el kistérségi támogatási programját, amelynek célja, hogy az Észak- és Kelet-Magyarország egy-egy elmaradott, többszörösen hátrányos helyzetű kistérségében élő, szociálisan rászoruló gyermekeket és fiatalokat támogassa. Ennek keretében kötött az alapítvány 2008 márciusában 5 éves szerződést az Abaúj Polgáraiért Alapítvánnyal, amely az Encsi kistérségben fejt ki 2001 óta család- és gyermeksegítő tevékenységet.

A díjat Bratu László polgármester adta át.

A jellemzően aprófalvas Encsi kistérség 36 települést foglal magában, ahol 7 település lakossága meghaladja az 1000 főt, ugyanakkor 6 településen a lakosság száma a 100 főt sem éri el. A kistérség összlakossága kb. 25 ezer fő. A rendszerváltást követően igen jelentős munkanélküliség alakult ki, amelynek oka, hogy az ipari tevékenység s így a foglalkoztatási háttérrel jelentő nagyipari üzemek gyakorlatilag megszűntek. A kistérség fejletlen, az országos átlagtól jelentősen elmaradott infrastruktúrával rendelkezik.

A Támogatási Szerződés alapján, 5 éven keresztül évi 200 millió Ft támogatásban részesül az alapítvány, amely programjában az alábbi célokat fogalmazta meg:

1. A halmozottan hátrányos helyzetű térségben élők szociális problémáinak enyhítése.
2. A hátrányos helyzetű, veszélyeztetett gyermekek és fiatalok nevelésének, oktatásának támogatása.
3. A szociálisan rászorult, szegény sorsú fiatalok, fiatal felnőttek taníttatásának támogatása.

4. A kistérség településein az oktatási-nevelési intézményekben az infrastrukturális hátrányok csökkentése.

A Demján Sándor Alapítvány minden évben értékeli az általa támogatott kistérségek tevékenységét, programjaik végrehajtását, az elért eredményeket.

Év/program	Óvoda	Általános Iskola	Középiskola	Tehetséges gyermekek	Mindösszesen (fő)
2008-2009	468	1254	583	20	2325
2009-2010	490	1310	575	47	2422
2010-2011	500	1172	539	38	2249
2011-2012	500	1200	528	40	2268
2012-2013	430	560	220		1210
Összesen:	2388	5496	2445	145	10474

Az elmúlt öt év során a meghirdetett pályázatokra csaknem 20 000 pályázat érkezett az alapítványhoz. Ebből pályázatonkénti bontásban az alábbi támogatások valósultak meg:

Az egyes pályázati programok támogatási összegei:

- Óvodáskorúak: 60.000 Ft/gyermek/év nem pénzbeli támogatás (Ruhavásárlási utalvány, játék, könyv, tisztasági csomag, ágynemű)
- Általános iskolás korúak: 60.000 Ft/gyermek/év
- Középiskolás korúak: 80.000 Ft/gyermek/év
- Tehetséges gyermekek: 100.000 Ft/gyermek/év

Az elmúlt öt év kiemelkedő eredményei:

- 400 tehetséges ösztöndíjas informatikai eszköz (hordozható számítógép) támogatásban részesült,
- Községi termek kerültek kialakításra 15 helyszínen, a legmodernebb technikai eszközökkel felszerelve, egyenként 2,5 millió forint értékben,
- 7 település óvodájában kültéri játszóterek kialakítása és az óvodai épületek korszerűsítése történt meg, átlagosan 6,5 millió forint összegben óvodánként (Krasznokvajda, Forró, Csobád, Szemere, Abaújkér, Encs),
- 3 nyelvi labor telepítése valósulhatott meg, amelynek révén térítési díj nélkül részesültek a gyermekek idegennyelvi oktatásban,
- Közel 8100 ösztöndíjas részesült könyvtámogatásban,
- A támogatott tanulók 17 nyári táborban vehettek részt (Erdélyben, Felvidéken, Zánkán, Zemplénben), amely több mint 500 gyermek nyári élményeit szépíthette meg,
- Csaknem 1000 tanuló tekinthette meg a Mandala Dalszínház Bemutatójában az Egri csillagok című előadást, további 90 diák Budapesten láthatott színházi előadásokat.

Tekintettel az elmúlt öt év eredményeire, valamint a kistérség speciális helyzetére a Demján Sándor Alapítvány egy évvel meghosszabbította támogatási programját.

Encs város kitüntettjei

**„Akikre büszkék vagyunk-2012”
kitüntetést kaptak:**

**Juhász Viktória, a Váci Mihály Gimnázium,
Szakközépiskola és Kollégium végzett
tanulója**

Juhász Viktória a Váci Mihály Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium 2012-ben érettségiző diákja. Tanulmányait a Kazinczy Ferenc Általános Iskolában kezdte, majd a helyi Váci Mihály Gimnázium nyelvi előkészítő osztályban folytatta, így 5 évig volt az iskola tanulója. Tanulmányi eredménye ez alatt folyamatosan kiemelkedő volt.

Juhász Viktória Judit kitünt szorgalmával, sokirányú érdeklődésével, versenyképességével, a humán és a reál tárgyak terén, idegen nyelvekből, valamint informatikából és a készségtárgyakból is figyelemreméltó teljesítményt nyújtott. Legjelentősebb versenyeredményei: „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati versenyen sikerült elnyerni a győzteseknek járó „Széphalom” emlékérmét. Implom József Helyesírási Versenyen, a legjobb tollbamondást író diák különdíját hozta el. Megnyerte az egri tanárképző főiskola nyelvészeti tanszéke által kiírt országos nyelvészeti pályázatot. Informatikai verseny országos döntőjébe jutott. A megyei Diákolimpián magasugrásban III. helyezést ért el. Magyar nyelvi OKTV-n összesítésben 16. helyezést ért el.

Közben informatikából, angol nyelvből előre hozott középszintű érettségi vizsgát tett, angol nyelvből középfokú nyelvvizsga

bizonyítványt szerzett, majd emelt szintű érettségi vizsgát is tett, ahol 95%-os eredményt ért el. A 13. tanév elején előre hozott középszintű érettségi vizsgát tett. Az utolsó tanévben helyesírási versenyen a gyulai Kárpát-medencei döntőn IV. helyezést ért el.

Osztály és iskolai szinten egyaránt kiemelkedő közösségi munkát végzett: műsorok, rendezvények szervezésében, kivitelezésében is oroszlánrészt vállalt. Társaihoz mindig segítőkészen viszonyult. A

Demján Alapítvány ösztöndíját is kiérdemelte, mint azt a fenti eredményei is tanúsítják.

Az öt év sok szép eredményéért a ballagási ünnepségen a Váci-díjat vehette át.

Tanulmányait a BME biomérnöki szakán szeretné folytatni.

**Krupár Luca és Saláta Zsuzsa, a Zrínyi Ilona
Általános Iskola és Alapfokú
Művészetoktatási Intézmény végzett tanulói**

Krupár Luca és Saláta Zsuzsa az encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola végzett diákjai.

8 éven át kitűnő tanulmányi eredményekkel, példás, szerény magatartásukkal, kitartó szorgalmukkal kivívták tanárai és diáktársaik elismerését.

Számos megyei és országos szintű tanulmányi és művészeti (népdaléneklési és néptánc) versenyen képviselték az iskolát, kiemelkedő eredményeikkel öregbítették városunk hírnevét.

A Bubulyka néptáncsoport tagjaként szerepeltek minden olyan városi rendezvényen, melynek fényét és színvonalát emelte a néptáncosok kimagasló produkciója. Krupár Luca és Saláta Zsuzsa kimagasló eredményeket ért el a következő versenyeken: -Néptáncverseny, Kisvárdai 1. és 2. hely

-Tiszán Innen Dunán Túl országos népdaléneklési verseny megyei 1. helyezés; országos 2. 3. helyezés (ezüst minősítés)

-Népdaléneklési verseny Nyíregyháza 1. helyezés és különdíj

-Néptáncverseny Szerencs 1. és 2. hely

-Rigó énekeljen regionális biológiai csapatverseny 9. hely

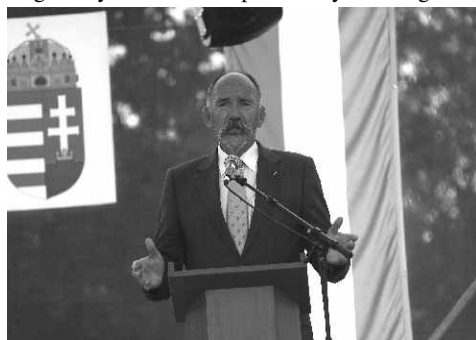
Krupár Luca a nyíregyházi Művészeti Középiskolában, Saláta Zsuzsa Miskolcon a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium angol tagozatán folytatja tanulmányait.

Eredményeikhez gratulálunk, tanulmányaikhoz sok sikert kívánunk.

**Encs-Abaújdevecserért 2012. helyi
kitüntetést adományozott az
Abaújdevecseri Részönkormányzat**

Bodnár Judit óvónőnek

BODNÁR JUDIT 1986 óta dolgozik az abaújdevecseri óvodában. 1995-től 211-ig tagóvoda vezetőként tevékenykedett. A településrészi rendezvényeken aktívan mozgósította és szervezte a szülőket és gyerekeket. Több évtizedes pedagógus munkája mellett közösségformáló szerepet is betöltött a településen. 2009-ben az óvodás szülőket és a települést mozgósítva a Delikát 8 Játsszóter program keretében sikeresen pályázott, melynek eredményeként Abaújdevecser több mint 7 millió forint értékű játszótérrel gazdagodott.

Önkormányzati hírek

Szerkesztette: dr. Szántó Marianna

2012. augusztus 31-én 17 órai kezdettel tartotta a Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, majd szeptember 2-án 11.00 órától a Szent László Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény a tanévnyitó rendezvényét.

*

2012. szeptember 7-én 9.00 órakor vette kezdetét az Önkormányzat KEOP 6.2.0/A/11-2011 pályázatának megvalósítása során a házi és közösségi komposztálás megvalósítását és népszerűsítését célzó KEOP 6.2.0/A/11-2011-0148 számú projekt keretében a házi komposztálók átadása, majd 11.00 órai kezdettel került sor a KEOP 6.2.0/A/11-2011-0156 azonosító számú a kerékpározást népszerűsítő projekt keretében a három helyszínen megépített kerékpártárolók átadására.

*

2012. szeptember 11-én 10.00 órai kezdettel tartotta kibővített elnökségi ülését a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége Lőrinci Város Községi Házának nagytermében, melyen városunkat Bratu László polgármester úr képviselte. Az ülés során tájékoztató hangzott el az elmúlt időszak önkormányzatokat érintő kérdéseiről, a köznevelés rendszerének átalakításáról, a szlovák határ-menti pályázatokról. Javaslat született a közösségi közlekedés átalakítására és a szervezet I. félévi pénzforgalmi jelentésének elfogadására.

*

2012.szeptember 16-án 14.00 órakor Encs-

Füged Településrész Önkormányzata, a Fügedi Református Egyházközség és a Fügedi Nyugdíjas Klub szervezésében a fügedi református templom adott helyet a világháborúban elesettek emlékére rendezett ünnepségnek. A program során a résztvevők ökumenikus istentiszteleten vehettek részt, élvezhették Balogh Jánosné hegedűszólóját, majd a kegyeleti megemlékezést követően elhelyezhették az emléktáblánál, az utódok tiszteletének jeleként, a megemlékezés virágait. Az ünnepi alkalmat baráti beszélgetés zárta a közösségi házban.

*

2012. szeptember 15-16-án tartotta Gelence testvértelepülésünk a falunapokat, melyen városunk képviselőjében Bratu László polgármester úr vett részt.

*

2012. szeptember 15-én a szerencsi Rákóczi-vár udvarán dr. Vidákovich Béla képviselő úr, az önkormányzat képviselő-testületének tanácsosa képviselte városunkat az öntevékeny művészeti együttesek közreműködésével megrendezett X. Nemzedékek Találkozója művészeti szemlén, ahol az a megtiszteltetés érte városunkat, hogy a jövő évi találkozó rendezési jogát megkapta.

*

2012. szeptember 26-án, 15.00 órától az encsi Művelődési Központ adott helyet a Gondozási Központ, Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat szervezésében immár hagyománynak tekinthető Szüreti mulatságnak. A vendégeket Rivnyák Istvánné intézményvezető asszony köszöntöjt

követően hagyományőrző folklór műsor szórakoztatta.

*2012. szeptember 26-án 10.00 órától az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás tartotta soros ülését.

A képviselő-testület munkája

A testület 2012. szeptember 3-i ülésén a grémium megtárgyalta és elfogadta a költségvetés I. félévi végrehajtásáról szóló beszámolót, a városfejlesztési koncepcióról szóló tájékoztatót, valamint a helyi védelmi bizottság tájékoztatóját.

Kezdeményezte a járóbeteg szakorvosi és nem szakorvosi óraszámok módosítását, illetve új igénylés benyújtását.

Döntött a grémium az Aba Sámuel Szakiskola indítandó csoportjainak engedélyezéséről, valamint a Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény esetében a dolgozói létszámról.

Döntés született a Szerencs gesztorságával zajló KEOP 1.3.0/09-11-2011-0046 azonosító számú, "Az Észak-magyarországi régió településein élő lakosság egészséges ivóvízzel való ellátásának biztosítása" című II. forduló projekt megvalósításához szükséges önerő támogatás elnyerése céljából az EU Önerő Alap pályázat benyújtására vonatkozó döntés meghozataláról.

Nem fogadta el és októberi ülésén újra napirendre tűzte a képviselő-testület az Encs Város Roma Nemzetiségi Önkormányzat tájékoztatóját..

Hasznos lehet, ha tűzoltó a szomszéd

Farkas János tűzoltó törzsőrmester, az Encsi Hivatásos Tűzoltóparancsnokság tűzoltója este 10 óra után épp lefekvéshez készült otthonában, amikor csöngettek nála. Az ajtón kilépve meglátta, hogy a kapuban az egyik szomszédja áll. A helybeli lakos azért zavarta ilyen későn a tűzoltót, mert a konyhájában tűz ütött ki. Farkas János azonnal felöltözött és sietett is segíteni. A lakáshoz érve látta, hogy odabent sűrű füst gomolyog, és szerencsére már mindenki kimenekült az utcára. A tűzoltó törzsőrmester először értesítette kollégáit, majd rutinszerűen elzárta a gázt és kikapcsolta az áramot, ezt követően bement a lakásba. Odabent a konyhában a páraelszívó, és az edények égtek. Kollégáink a konyhaszekrényben talált egy lábast és a mosogatócsap vizével eloltotta az égő

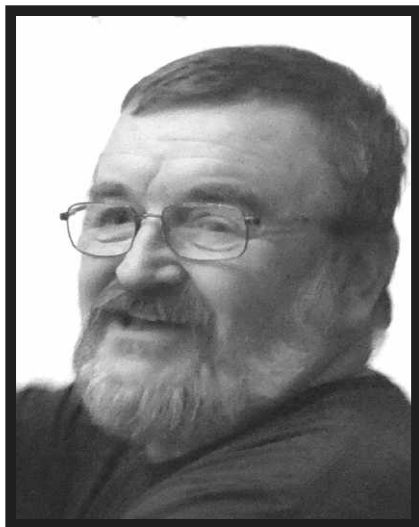
tárgyakat, s miután meggyőződött arról, hogy a veszély elhárult, megkezdte a szellőztetést.

A kikerülő tűzoltóknak így már csak az utómunkálatokat kellett elvégezniük, a kiegészítő páraelszívót és a megégett edényeket kellett a lakásból eltávolítaniuk. Bajtársunk gyors és szakszerű beavatkozásának hála személyi sérülés nem történt, valamint nagyobb anyagi kár sem keletkezett.

Farkas János tűzoltó törzsőrmestert, szolgálati időn kívül tanúsított hősie magatartása elismeréseként az október 23-ai alkalmából rendezett ünnepi állománygyűlésen Lipták Attila tűzoltó ezredes, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatója tárgyjutalomban és oklevélben részesítette.

In memoriam Juhász Zsolt

1954-2012

Nehéz erről írunk, nehezen vettük tudomásul, hogy nincs többé közöttünk.

Megrendülten vettük a hírt 2012. október 22-én, hogy súlyos betegségben elhunyt Juhász Zsolt az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás munkaszervezet vezetője, kedves kollégánk.

Miskolcon, 1954. november 14-én született. Gyermekéveit Sajókeresztúron töltötte, ugyanitt járt általános iskolába. Ennek elvégzése után Miskolcon, a Földes Ferenc Gimnáziumban tanult és érettségizett. Nyíregyházán, a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán szerzett diplomát biológia-földrajz szakon, majd egy évig sorkatonai szolgálatot teljesített. Pályafutását Göncön, a Diákotthonban kezdte 1973. szeptember 12-én. Feleségét is itt, az első munkahelyén ismerte meg, akivel 1980-ban kötött házasságot. Három gyermekük született, Adriána, Kata és Márton. Mindig

BÚCSÚ

Elmentél közülünk. Hirtelen, bár már az elmúlt hetekben tudtuk, sejtettük, hogy nagy a baj, egyre nagyobb, mégis bizakodtunk és Te is bíztál az utolsó pillanatig abban, hogy talán valami égi csoda folytán mégis leküzdöd a kórt. Nagyon komoly betegséged mellett is a végsőig dolgoztál, tetted a dolgod. Méltósággal, bizakodva erősen. Testileg ugyan gyengén, egyre gyengébben viselted terhedet, de lélekben még az utolsó napokban is nagyon erős voltál. Hihetetlen erős. Legalábbis ezt mutattad, hogy vigasztalj másokat. Sokan már fele ennyi tehertől is összetörnek, összeroppannak. Egy éve temetted el édesapádat és most téged szólított el az Úr. Földi halandónak nehéz elfogadni a korai, idő előtti elmúlást, a megváltó akarát vagy a sors által kurtára szabott életutat. Te sokkal többet érdemeltél volna mondjuk, hiszen mindig jószándékú, segítőkész ember voltál. Szeretted, megbecsülte a családot, büszke voltál gyermekeidre és szeretted, becsülte a barátokat, a barátságot is.

kedvesen emlékezett vissza a gönci évekre, sok élményről mesélt nekünk. Itt közel 12 évet töltött el, majd áthelyezéssel került Encsre a Városi Tanácsra tanulmányi felügyelői munkakörbe, majd az 1989-ben létrejövő Városi Tanács Encs Művelődési Társulásának művelődési felügyelője lett. Munkája elismeréseként 1985-ben miniszteri dicséretben részesült.

A társadalom, a szakma és a kor elvárásainak megfelelően folyamatosan képezte magát, melyet alátámaszt az is, hogy a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen 2002-ben közoktatási vezető és pedagógus szakvizsga szakirányú szakképzettséget szerzett.

Innovatív szemléletével, a közoktatás iránti elkötelezettségével jelentős szerepet vállalt a közoktatás igazgatás, valamint a szak- és szakmai szolgáltatások térségi megszervezésében. Így a megyében az ő vezetésével az egyik legjobban tevékenykedő Közoktatási Ellátási Körzet működött 1997-2004 között. Szakmai és emberi kapcsolatai jó alapot teremtettek arra, hogy ezen szolgáltatásokat kormányzati szinten is elismerjék. Sokat tett azért, hogy a többcélú kistérségi társulások létrejöttének egyik kötelező eleme lett a közoktatási feladatok ellátása. Emellett a térség felemelkedéséért a területfejlesztést és a pályázatok megírását és megvalósítását is fontos feladatának tekintette. Az országban első között alakult meg a mi kistérségünk, ahol 2004-től haláláig látta el az ETKT munkaszervezet vezetői feladatait.

Munkája mellett jelentős közéleti szerepet is vállalt. Munkába állását követően szakszervezeti tag lett, majd a helyi alapszervezet vezetője, és 1996-tól a Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak

Szeretted az életet, jó gazda módjára gondoztad portádat, kertedet. Kertészkedtél még idén tavasszal is fát ültetél, és még akartál is.

Igazságtalan az ilyen korai halál, mely ellen lázad a földi ember de megváltoztathatatlan és bármennyire is fáj, muszáj elfogadni a ránk rótt keresztet.

Pillanatképek villannak át agyamon, felidézve mindig derűs alakodat, hamiskásan csillogó szemedet és eredeti, humoros megszólalásaidat, egyenes szókimondó természetedet. Hiányozni fog ez az eredeti és megismételhetetlen barát a fiúk összefüggéseiről. Nagyon fogsz hiányozni barátunk a névnapokról, ahol mindig oly derűs voltál, olyan jól érezted magad. Igazi magyar emberként egy-egy pohár bor mellett szívesen dalra is fakadtál, amíg egészséged engedte. Szeretted mulatni, viccelni. Tőled tanultam meg jó évtizede a gönci nótát. Jó volt veled együtt dalolni, végigénekelni a sok szép dalt, mert te mindet tudtad. Képek villannak fel előttem. Olaszország, Massa Marittima vagy Románia, Szatmárnémeti a pedagógus

Országos Választmányának a tagja. A gönci vegyes karban 1974-től énekelt, később az Abaúji Pedagógus Vegyes karnak lett aktív résztvevője.

Az ő kezdeményezésére jött létre 1998-ban a Közoktatás-Igazgatási Szakdolgozók Egyesülete, melynek hosszú éveken keresztül elnöke volt. Szervező tevékenysége nyomán országos szintű továbbképzések, szakmai tanácskozások segítettek a közoktatás-igazgatásban dolgozó szakemberek mindennapi munkáját. Kiadványok szerkesztésével, publikációk megjelenítésével járult hozzá a minél színvonalasabb szakmai munka megvalósításához. Tudását a fiatalabb nemzedéknek, a felnőttképzésben résztvevőknek, mint oktató is továbbadta, éveken át a Szegedi Tudományegyetem Közoktatási Vezetőképző Intézetében gyakorlatvezető tanári feladatot látott el.

Munkáját mindig humanusan végezte, mindenkiel igyekezett baráti kapcsolatot kialakítani. Jó közösségi, társasági emberként a munkahelyi összefüggéseken szinte mindig ő biztosította a kellemes hangulatot, a zene, az éneklés az életeleme volt. Mi biztosan tudjuk, hogy az égi énekkar tagjaként odafenn is tovább énekel.

Az alábbi idézettel búcsúzunk Tőled:

*„Nem vársz már minket ragyogó szemekkel,
Nem örülsz már nekünk szerető szívvel,
De egy könnyesebb a szemünkben Érted él,
Egy gyertya az asztalon Érted ég.
S bennünk él egy arc, egy végtelen szeretet,
Amit tőlünk soha senki el nem vehet.
Telhetnek hónapok, múlhatnak évek,
Szívből szeretünk, s nem felejtünk Téged.”*

ETKT munkaszervezet dolgozói

kórossal együtt. A buzitai Katalinbál, a Stószai Fábri Napok, a Kassai, Szerencsi fellépések. Mindig jól érezted magad, jó társasági ember voltál. Emlékszem egyszer régen az egykori polgárvédelmi kabinetben együtt ünnepeltük közeli névnapjainkat. Később igaz barátként örültél velem, életem egy fontos, örömteli pillanatában. Nagyon jól esett ez a baráti együttérzés. Nem is oly régen pedig még együtt főztünk Móron. A te pincepörköltöd mindig nagyon jól sikerült, olyan Juhász Zsoltosan. És most mindennek vége. Örökre vége. Elmaradt idén a Zsolt nap a te naptáradban, bár nagyon szeretted volna megtartani, bepótolni. Mondtad, hogy most még le tudsz egy-két kezelést addig nem jó a mulatozás, de azután megüljük a névnapod. Meg ám! Sajnos már nem lesz több Zsolt nap, végleg elmarad. Helyette temetésedre gyűltünk össze oly sokan, nagyon sokan, és halotti torodon emeltük fel poharunkat, emlékedre ürítve azt. Búcsúzunk tőled. Nyugodj Békében. Emléked örökké megőrizzük.

Barátaid

„Virágos Encsért Mozgalom”

Az Európai Virágos Városok és Falvak versenye Európa legnagyobb múltra visszatekintő megmérettetése. A kezdetek Franciaországba nyúlnak vissza, ahol az első virágosítási versenyt 1959-ben szervezték, csaknem fél évszázaddal ezelőtt. A mozgalom olyan sikeres lett, hogy az angolok is úgy gondolták, hogy nem maradhatnak el a franciák mögött. A Királyi Virágtermesztő Társaság, hamarosan elkezdte virágba borítani az Egyesült Királyságot. 1975-ben azután, elérkezett a pillanat, hogy a két ország a virágok jegyében versenyre hívja ki egymást. A verseny a Virágos Egyetértés nevet kapta. Ma már 12 ország vesz részt benne: Ausztria, Belgium, Csehország, az Egyesült Királyság, Franciaország, Hollandia, Horvátország, Írország, Németország, Olaszország és Szlovénia mellett Magyarország is a versenyzők között van.

A rivalizálás már túllépett az első évek pusztán a virágokra szorító szempontjain. A tét a fenntartható fejlődés, a természetes táj megőrzése, a racionális vízgazdálkodás, a korszerű hulladékfeldolgozás, az épített és természeti örökség megőrzése, gyarapítása, de legfőképp olyan kultúrát, virágokkal, zöld növényekkel díszített tiszta környezet megteremtése, amely a települést az eljövendő generációk számára is széppé és élhetővé teszi.

Nincs ehhez hasonlóan sikeres, milliókat mozgósítani képes verseny vagy mozgalom egész Európában.

Encs város Önkormányzata az esztétikus és növényzetben gazdag települési környezet kialakítása érdekében az európai példát követve alkotta meg a Virágos Encsért Mozgalom létrehozásáról szóló, többször

módosított 11/2001.(III.20) önkormányzati rendeletét, mely által az emberi környezet kialakítása során természetközelségre ösztönzi Encs város lakóit.

A mozgalom célja a kultúrát, vonzó városkép kialakítása, az életminőség javítása, a környezettudatos gondolkodás és szemlélet erősítése, a természeti és építészeti örökség megőrzése és gyarapítása, a környezetbarát, vendégváros városkép kialakításának elősegítése, a településképp esztétikus megjelenítése, növényekkel történő díszítése. Egészséges környezet kialakítása, utcák, épületek, erkélyek, intézmények virágosítása, növénykiültetések a lakosság részvételével.

A rendelettel a város mindenkor vezetői címei adományozása által nyújt motivációt az esztétikus és növényzetben gazdag emberi környezet kialakításához az önkormányzat illetékességi területén élőknek.

A résztvevők szépítő munkájukkal javítják településünk jó hírét, az itt élők életminőségét, elősegítik a közizlés fejlődését, az igényes lakókörnyezet kialakítását, a közös értékek védelmét, növelését.

A rendelet értelmében a címei elnyerésére javaslatot tehetnek az encsi polgárok és civil szervezetek.

A javaslatok benyújtásának határideje 2012. augusztus 31-e volt.

A Bíráló Bizottság a beérkezett javaslatokat helyszíni megtekintéssel is megvizsgálva alakította ki véleményét. Mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy a rendeletben meghatározott valamennyi címet odaítéli az

arra érdemeseknek 2012-ben is.

A cím elnyerésével minden kategóriákban emléklap, más ingatlanra át nem ruházható kültéri tábla és pénzjutalom jár.

A Bizottság Encs-Abaújdevecser legvirágosabb portája címet

Özv. Pásztor Józsefné Encs-Abaújdevecser, Fő út 18. szám alatti lakosnak ítélte oda

A díjat egészségi állapotára tekintettel otthonában adjuk át a díjazott részére.

A Bizottság Encs-Füged legvirágosabb portája címet

Kristóf Istvánné Encs-Füged, Fő út 58. szám alatti lakosnak ítélte oda

A Bizottság Encs legvirágosabb erkélye címet

Tarr Tamás Encs, Jókai út 11. 1/1. szám alatti lakosnak ítélte oda

A Bizottság Encs legvirágosabb udvara címet

Tóth Géza Encs, Váci Mihály út 18. szám alatti lakosnak ítélte oda

A Bizottság Encs város legvirágosabb intézménye címet 2012. évben

A Füged, Fő út 69 szám alatt található Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény Fügedi Tagiskolája részére ítélte oda

Ne feledjék, együtt szebbé tehetjük környezetünket, városunkat, országunkat. Ültessünk virágot egy szebb otthonért, egy szebb Abaújért.

Dr. Szántó Marianna

Tökparty az 1/b-ben

A Zrínyi Ilona Általános Iskola és A. M. I. 1/b. osztálya tökpartyt rendezett okt. 25-én, amelyre a szülőket is meghívták.

A tökpartyra a belépő saját kezűleg készített töklámpás volt. A kreatív tökfáras nem ismert határokat, nagyon érdekes és ötletes lámpások készültek.

A party ügyességi vetélkedőkkel, fejtörő játékokkal kezdődött, majd a tanár néni a gyerekeket tökkirályá és tökkirálynévá avatták.

A gyerekek nagyon élvezték a partyt, sokat nevettek együtt és egymáson is, a partyt zenés mulatsággal zárták. Míg a gyerekek szórakoztak, addig a szülők az iskola konyhájában sütőtököt készítettek.

Az est fénypontja séta a világító töklámpással az encsi utcákon a szülők társaságában.

Séta közben a gyerekek énekeltek.

Reméljük, hogy jövőre is találkozunk, és hogy mindenki jól érezte magát.

SZ.M.K.

Felvirágoztunk

Idén nyáron különösképpen gyönyörű volt városunk. Virágba borultak parkjaink a főutca és az átkelési szakasz mellett kialakított virágágyások. A Városgazda Kft. szebbnél szebb saját nevelésű virággal összesen mintegy 18000-tal szépítette városunkat és a településrészeket.

Azáltal, hogy saját maguk termesztették a kiültetésre szánt virágokat, jóval gazdaságosabban tudták a feladatot megvalósítani, illetve ezzel a módszerrel ugyanabból a költségből háromszor annyi virágot is tudtak ültetni. Más, nagyobb városokhoz képest is csodálatos, esztétikus volt a virágosítás a településen. Meg kell jegyeznünk, mindez párosult tisztasággal is, mert mit sem érne a sok szép virág, ha az utcákon, közterületeken lépten, nyomon szemétként botlanánk. Dicséret illeti meg ezért a rendért tisztaságért és a sok szép virágért a Városgazda Kft. vezetőjét, Bartek József urat és valamennyi beosztottját, aki közreműködött a virágosításban, rendfenntartásban. Ezzel a dicséretes, elismerésre méltó tettel kapcsolatban közre adok egy kedves kis anekdotát is a dicsérő sorok mellé:

A dolog úgy történt, hogy szerettem volna megörökíteni a virágdíszben pompázó városunkat az utókornak, illetve közreadni az így készült, mintegy száz szebbnél szebb fotót városunk honlapján, „Köszönti önt Encs, a virágok és a parkok városa” cím alatt. Ezzel az akcióval szerettem volna további jó hírt kelteni városunknak, illetve felhívni az itt

élők figyelmét arra, hogy milyen szép környezetben töltik mindennapjaikat, mert ugye mi, akik itt élünk talán észre sem vesszük, talán természetesnek vesszük az esztétikus környezetet. Nem mindenhol van ez pedig így, nem mindenhol természetes a sok virág, a tisztaság. Történetemet tovább folytatván fényképezőgéppel a kezemből elindultam a nagy fotózásra. Egy teljes napon át dolgoztam az ügyön, végig csúszva, mászva városunk parkjait, hogy minél jobb perspektívából örökíthessem meg a szebbnél szebb ágyásokat. Életemet kockára téve fotóztam az útmenti virágokat, a kereszteződések mentén lévő virágágyásokat. El is készült a mintegy száz fotó, de a mosoly megfagyott arcomon, amikor rádöbbsenem, hogy ma is érthetetlen oknál fogva fekete-fehérre volt állítva a fényképező. Vannak dolgok az életben, ami megmagyarázhatatlan. Ez a jó szándékú, de mégis kissé balul

végződő fotózás is ilyen. Furcsa, hiszen nem először volt gép a kezemből, és azért is bosszant, hogy még fotózás közben sem jöttem rá, hogy fekete-fehérben dolgozom. Igaz, kissé színtévesztő vagyok, de azért nem vagyok színvak. Bizonyára valami, ma még távoli, ismeretlen célja volt a Teremtőnek azzal, hogy fekete-fehérben végigfotózzam a színpompás virágözönt. Talán lesz a közeljövőben egy morbid fotópályázat, mely arról szól, hogy örökítsük meg a színpompás természetet fekete-fehérben. Jelentem, nekem már beadásra kész az anyagom. Arra is jó volt ez az akció, hogy rádöbbsenünk, mennyi sok színt visznek életünkbe a minket körülvevő virágok, és hogy milyen sívár lenne a világ fekete-fehérben nézve. Talán más értékekre is így kellene rávilágítani, alkalmazva a hatás-ellenhatás törvényét. Talán jobban megbecsülnénk az élet színes, virágos, naposabb oldalát a minket körülvevő csodálatos természetet vagy a természetesnek tűnő testi épségünket és egészségünket, a családi békét, ha látnánk annak ellenkezőjét a színtelen, sívár, borongós oldalt. Ezek után közreadok egy pár fotót az elkészült anyagból, melyekről az újság fekete-fehér oldalain ki sem derülne, hogy direkt fekete-fehérben készültek, de úgy gondoltam, érdemes megosztanom ezt a kis történetet, melynek talán valami tanulsága is akad. Ezek után már csak abban bízom, hogy a mai technika lehetővé teszi, hogy fekete-fehér képekből színesek készüljenek. Félek, hogy ez nem fog összejönni, de ígérem, jövőre újra végig kúszom-mászom a várost és színesben is dokumentálom a pompázó virágokat. Ehhez viszont már csak arra van szükség, hogy a Városgazda Kft. jövőre is ennyi munkát és energiát fektessen városunk szépítésébe, mint az idén, mert a városban élő emberekről is áruklodik a sok szép virág, ugyanis „aki a virágot szereti, rossz ember nem lehet”

Kércsi

Mester hármas

A Nyugdíjasok Országos Szövetségének szervezésében mintegy kétezer nyugdíjas indult el a 23. Költészeti Szemle felmenő rendszerű szavalóversenyének helyi elődöntőin. A helyi, kistérségi döntőket megyei döntők követték, majd a megyék legjobbjai, közel félszáz versenyző Szolnokon a városháza dísztermében megrendezett országos döntőn mérte össze tudását, képességét. A költészeti szemlét az idei évben József Attila halálának 75. évfordulója emlékének szentelték, így a résztvevők József Attila verseit adták elő. A döntőt versenyen kívül Buzáth Annamária, a tavalyi év győztes versmondója egy József Attila-versösszeállítással nyitotta meg, majd ezt követően a negyvenhét versenyző tolmácsolásában hallhattuk a költő

torokszorító, megható, csodálatos verseit. A szavalók az ország minden szegletét és a nyugdíjas korosztály minden évtizedét képviselték. A döntőn résztvevő versmondók közül tíz versenyző részesült a „2012-es év

nyugdíjas versmondója” kitüntető címben. A díjazott tíz versenyző közül Péderi István tanár úr városunk nyugdíjasklubjának képviselőjében József Attila: Tanítások című versciklusának részleteivel nagyon előkelő és dicséretre méltó harmadik helyen végzett. Péderi tanár úr ezzel a kimagasló helyezéssel idén már harmadik alkalommal került a legjobb tíz közé ezen az országos megmérettetésen, és ezáltal immár harmadik alkalommal nyerte el az Év Nyugdíjas Versmondója kitüntető címet.

Ezúton is gratulálunk a sikeres szerepléshez! Erőt, egészséget és aktív, boldog nyugdíjas éveket kívánunk családjá körében!

K.

RÁKÓCZI EXPO-IDEA-ENCS

Nemzetközi Találmánykiállítás, Termékbemutató és Vásár

Encs Város Önkormányzatának rendezésében valósult meg október 6-7-én Encsen a Városi Sportközpontban a Rákóczi EXPO-IDEA Nemzetközi Találmánykiállítás, Termékbemutató és Vásár. A rendezvénynek voltak már előzményei a városban a korábban két alkalommal megrendezett ABAÚJ- EXPO és a szintén két alkalommal megrendezett IDEA Ötlet, Újdonság, Találmánykiállítás és Vásár formájában. A szervezők ezt a két innovatív, a magyar szellemiséget, kreativitást, tudást és a jó minőségű hazai terméket népszerűsítő rendezvényt egyesítették az idén ősszel és a jövő évben ismételt megrendezésre kerülő programjukban. Az újragondolt, újjászervezett kiállításon és vásáron találkozhattunk hazai és külföldi feltalálók újdonságaival, szám szerint mintegy félszáz találmánnyal és a helyi termelők, üzemek, kézművesek termékeivel egyaránt. A hazai feltalálók mellett külföldről: Horvátországból, Szerbiából és Szlovákiából jöttek kiállítók, így jelen volt a Szerbiai Feltalálók Akadémiája Belgrádból, a Szerb Feltalálók Egyesülete Novi Sad-ból a Than Fivérek Értelmiségi Kör Óbecséről, a Tesla Udruga Inovatora Horvátországból és Jozef Zahorec személyében volt kiállítónk Szlovákiából is. Hazánkban nagyon

reprezentatív a kiállítók névsora. Több kiállító jött a fővárosból és érkeztek kiállítók az ország túlsó feléből, távolabbi szegletéből: Szekszárdról, Veszprémből, Bakonybélből, Hódmezővásárhelyről, Érdről, Erdőkeresztről, Mórahalomról, Kiskunhalasról, Szegedről, Tiszaalpárról, Veresegyházról, Rinya-újlakról, Abonyból és a már közeleink számító Bánrévéről és Mályiból is. Természetesen a hazai pálya előnyeivel élve itt volt a helyiek büszkesége, Fucsala Miklós is találányaival. Fucsala Miklós encsi feltaláló jóvoltából és közreműködésével jöttek el immár harmadik alkalommal Encsre az ország minden részéről „kollégái” találányaikkal. A rendezvény hangulatának fokozása érdekében a szervezők a helyszínen felállított EXPO színpadon nonstop szóra-

koztató programokkal is kedveskedtek a látogatóknak. A szombati napon dixieland koncert, népzenei koncert, interaktív történelmi nyomdászat és sztárvendégként a Los Andinos együttes, vasárnap délelőtt gyerekprogramok (Peonza mexikói játékbemutató és verseny, családi vetélkedő, Csiribiri együttes) ebéd után nóta- és operettműsor várta az érdeklődőket. Az újítások, találmányok mellett kézművestermékek és különleges, finom élelmiszerek, étek is várták az idelátogatókat, melyek közül több termelő kóstolást is lehetővé tett. A helyi kenyérgyár fantasztikus kínálatával, különleges péksüteményekkel, finomságokkal, az Abaúji Tej ízletes tejtermékekkel, sajtokkal és az elmaradhatatlan tejkultúrával örvendeztette meg a vásár közönségét kóstoltatás keretében. Voltak finomabbnál finomabb mézek, „Bioszentandrás” jóvoltából kóstolhattunk biozölkségekből készült finomságokat, lepcsánkat is, és akár különleges pálinkákat is kóstolhattak, a látogatók a Bestillo cég kínálatából. A kézművesek utcájában bőrtermékekben, abaúji szőttesekben, hímzésekben, mézeskalácsokban, tűzzománc képekben, fazekas termékekben gyönyörködhetek, melyekből akár vásárolhattak is egy-két kedvükre való darabot. A kézműves remekek mellett megcsodálhatták Borsos István helyi szobrászművész rakacai márványból faragott kőszobrai és Kavalecz Lajos, abaúji származású művész harmóniát sugárzó faszobrai is. Minden adott volt tehát a rendezvényen, ahhoz hogy jól érezze magát a látogató és szemnek, szájnak, fülnek maradandó élményt szerezzen.

K.

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

DARANYI IGNÁC TERV

A Rákóczi Expo-Idea Nemzetközi Találmánykiállítás, Termékbemutató és Vásár díjazottjai:

A kiállítás Nagydíját nyerte:

dr. Nagy Zoltán (Budapest)- Aktív szék, Rodeó Trainer találmányaiért.

Encs Város Önkormányzatának díját nyerte:

Fucsala Miklós helyi feltaláló eddigi munkásságának elismeréseként és találmányaiért.

Az Encsi Kenyérgyár Balla és Társa Kft. a vásáron kiállított és kóstoltatott finomabbnál finomabb termékeiért.

Az Abaúji Tej Közös Vállalat a vásáron kiállított és kóstoltatott ízletes termékeiért.

BioSzentandrás a vásáron kiállított és kóstoltatott egészséges termékeiért.

Bukovenszki Gábor fekvényomó világ bajnok különdíját kapta:

BioSzentandrás, biozölkségek és biotermékek bemutatásáért és kóstoltatásáért.

A Városi Művelődési Központ különdíját kapta:

Forró László Bácsföldváról kisüsti pálinkák és esztétikus csatos üvegek felvonultatásáért.

Vásárdíjat kaptak az alábbi feltalálók és találányaik:

Kovács György (Szeged)- Játstóter a lakásban

Ursinyi János (Veszprém)- Biztonsági fűcsap

Sörös Pál (Bakonybél)- Bővített sakk, flog játékaikért

Lankus József (Abony)- Nyomjelzős, indukciós fényforrás

Jozef Zahorec (Urbanovio)- Kultéri díszelemek

Mátyás Vilmos Béla (Veresegyház)- Sicalapozás mocsaras területeken

Mato Zubac (Novi Sad)- Biomasszából brikett és bioanyagú építőpanel

dr. Sarkantyús István (Érd)- Nedves falak víztelenítése

Dicséretben és EXPO- Bor díjazásban részesültek:

Csendes János (Budapest)- Aktív korrózió védelem

Vásárhelyi Lajos (Mórahalom)- Többcélu hőtermelő berendezés

Rácz Ernő (Hódmezővásárhely)- V elrendezésű motor

Idős Kálmán László (Barcs)- Centrikál termékcsalád

Gratulálunk a messzi tájakról érkezett kiállítóknak és ezúton is köszönjük hogy megtisztelték városunkat, rendezvényünket.

GYÖNGYSZEMEK

Természetfotók kiállítása a Művelődési Központban

November végéig még megtekinthető az a színes, csodálatos természetfotó-kiállítás, melyet Varga István fotóművész természetfotóiból rendeztek meg a Művelődési Központ előcsarnokában. A kiállítást Sándor Róbert, a Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodájának vezetője, térségünk környezetvédelmi referense nyitotta meg értékes gondolatokkal, baráti szavakkal.

Varga István természetfotós Miskolcon született, ma is ott él, ahol a várost körülölelő Bükk hegység szinte tálcán kínálja a témát. A fényképezéssel, amely mára komoly hobbivá, már-már hivatásává vált még a főiskolai fotóklubban ismerkedett meg. Jó ideje fényképezőgéppel a kezében járja az erdőket, mezőket, barlangokat és fotós szemmel nézi az embereket, épületeket, rendezvényeket. A Miskolci Fotóklub elnöke és a naturArt Magyar Természetfotósok Szövetségének a tagja. A természetfotózással 2005 óta foglalkozik komolyabban. Mindig is érdekelték az állatok, és szeretett szép tájakon barangolni. Képein keresztül ezeket az élményeket szeretné másokkal is megosztani. Felvételeinek elkészítésére és az ezzel járó utazásra rengeteg időt áldoz. Sokan csodálkoznak rajta, amikor meghallják, hogy hajnalban fotózni megy, vagy azt hogy már volt. Vallja, hogy a természet ébredésekor, a napkelte pillanataiban csodákat élhetünk meg. A frissen elkészült fotók olyan felemelő pillanatokat örökítenek meg amilyeneket az

emberek többsége a korai időpont miatt még nem igazán látott. A Bodrogsziget párás fái felett kelő nap hangulatát sokan a képein keresztül ismerték meg. Közülük számára legkedvesebb a pályafutása elején készült Szavanna című felvétel, melyről sokan azt hitték, hogy afrikai táj.

Az utóbbi években az állatokról készült fotóira is büszke. A kengurunyulak című felvétellel régi vágya teljesült. A mocsári kék békás képét csak hosszas készülődés után készíthette el, mert évekig nem sikerült a megfelelő pillanatot megtalálnia. Mostanában sokat fényképezi az éjszaka világát.

Képeivel szeretné ráirányítani a figyelmet a természet mulandó értékeire, szépségeire, melyeket sokszor észre sem veszünk a mai rohanó világban. Természetfotósként a pillanat varázsát megörökítve nem csupán esztétikai élményt kínál, hanem gondolatokat

ébresztve cselekvésre buzdítja az embereket a természet értékeinek megőrzéséért. Természetfotói nagy sikerrel szerepelnek a különböző kiállításokon, a hazai és nemzetközi pályázatokon. Az elmúlt években, több kategóriában első helyezést ért el az év természetfotója pályázaton, és sok díjat kapott egyéb hazai természetfotós pályázaton. Nagyon sok elismerést, díjat nyert el a nemzetközi pályázatokon is. Képeit rendszeresen beválogatják rangos nemzetközi természetfotós kiállításokra. A Gyöngyszemek című természetfotó kiállítás a hazai helyszínek mellett bemutatásra került Kassán és a lengyelországi Krosnában is. Remélem, az itt leírt gondolatok felkeltették a természet szépségei után vonzó emberek érdeklődését és bízunk benne, hogy sokan megtekinik ezt a szép kiállítást a Művelődési Központ előcsarnokában.

Posta Market

Mindent a maga helyén, avagy a suszter maradjon a kaptafánál

Környezetemben akivel csak beszéltem eddig, mindenkit nagyon felháborít az a vegyeskereskedés, amit a posta vevőterében rendeztek be a nyár során, és azóta is ott díszleg.

Nagyon rosszul mehet szegény postának, ha már ilyen neveléses dolgokhoz folyamodik. Van ebben a boltban minden, a homokozólapáttól a nyalókáig. Akadályversenynek sem rossz, hiszen csúcsidőben az embersorok ott kanyarognak az árukkal teli polcok között, alkalmanként ruházattal hozzádörzsölődve egy-két csokihoz, nápolyihoz. Milyen egészséges és higiénikus kis bolt. Encs hátrányos helyzetű, „kissé” elmaradott településréséről és vidékről bejövő polgártársaink nem éppen makulátlan ruházattal grasszálnak a sorok között, elhíntve ezt azt. Élelmiszereket ilyen körülmények között kell tárolni, ahogy a nagy könyvben meg van írva. Föld- és lábközelben. Legfeljebb egy kicsit bogaras lesz az a csoki. Ne legyünk már ennyire finnyások, elvégre is csak 2012-t írunk.

Érthetetlen számomra hogy miért kényszerül a posta ilyen elkeseredett, képtelen lépésre és hogyan kaphat mindehhez működési engedélyt. Forgalma ennek a vegyesboltnak alig-alig lehet, hiszen városunk televan hasonló profilú üzlettel. Egyik vagy cég boltja éppen a posta mellett van. Megkockáztatom,

hogy a tömegek még akár el is emelhetnek egy-két dolgot, hiszen kabátjukba szinte akaratlanul beleakad egy-két cukorka. Lehet, hogy az a minimális haszon is oda van ez által. Akkor meg, ha ez nem egy nagy biznisz, mi a fenének kell idegesíteni vele az embereket? Lehet, hogy jövőre fagyit vagy dinnyét is vehetünk a postán?

Még jobb ötletem van. (Csak meg ne valósítsák) Egy lángosütő vagy pecsenyész! Az lenne az igazi. A sültékek illatának bizonyára nem tudna ellenállni a munkában megfáradt és megéhezett polgár. Tuti lenne a siker és még a fedezet is ott van az emberek zsebében, maximum egy csekkel kevesebbet fizetnek be, eleszik a villanyszámát.

Eddig ez viccesnek tűnik, de sajnos ezt komolyan gondolták, akik ránk szabadították a vásárlás örömét már a postán is. Még talán kis faluban, ahol rossz a bolti ellátottság, nincs elég választék és van egy kis elszeparált hely a postán, ahol elfér egy pár árucikk, talán ott még lenne létjogosultsága a postaboltnak, de nálunk, ahol hála istennek egymásba érnek a boltok, aligha.

Még itt sem volna (nem is volt) semmi kifogásom a posta épületében korábban működő kis trafik, postabolt ellen. Az külön helyiségben és nem az „utastérben” volt. Volt, aki ott talált magának kedvére való árú árut, vagy azért szeretett ott vásárolni mert a

régi, interaktív vevős-eladós bolt hangulatát idézte. Kedves, vevőcentrikus volt az eladó. A mai postai „hipermarket” polcai között bújócskázó gyerekeket nézve azon tűnődöm, vajon mi jöhet még ezután? Vajon ennyire nagy a baj ennél a cégnél, hogy végső elkeseredésében képtelen és kelleetlen dolgokat erőltet az egyébként tisztelt és nagyra becsült, felelősségteljes postai alkalmazottakra (és ránk) vagy csak még nagyobb profitszerzés hajtja? Két csekk feladása közben ugyan adjon már postásnéni egy nyalókát meg egy homokozólapátnak a ruhámat ingerülten rángató nebulónak. Őszinte részvétem. Remélem hamarosan újra a miénk, ügyfeleké lesz a vevőtér, hiszen nem hiszem, hogy bármi indokolná ennek a szatocsboltnak a működtetését.

Jó lenne, ha a jövőben ki-ki azt csinálná, amire hivatott és minden a maga helyén történe.

Gyümölcsöt például nem biztos, hogy a forgalmas fő út szélén kell árulni, erre találtak ki egykor a piacot. A homokozólapátnak, nyalókának sem biztos, hogy a postai ügyfelek lábai között van a helye. És az ilyen botcsinálta „áruházaknak” sem biztos, hogy kellene engedélyt adni.

Kércsi

HONISMERET, HELYTÖRTÉNET

Nem olyan régen kezembe került a Honismeret c. kiadvány 4. száma, melyben Pálmány Béla történész, nyugalmazott levéltáros Budapestről, Szemere Bertalanról az 1848-as forradalom első felelős kormányának belügyminiszteréről az 1849-es független Magyarország első miniszterelnökről ír: „Szemere Bertalan 200 éve született.” Leírja, hogy a Borsod megyei Vattán született 1812. augusztus 27-én. Heureka! Tehát a borsodiak ünnepelehetnek. Igaz, hogy valóban minden kezdő állami hivatalát Borsod vármegyében töltötte be, de mindez csak azért volt, mert apja, Szemere László beházasodott a Borsod megyei Vattára. Hogy is van ez? Hiszen nekünk Abaújban van egy Szemere nevű községünk, sőt még most, Trianon után is van. Hogy is van ez a családi leszármazás?

Lásd Csoma József: Abaúj-Torna vármegye nemesi családjai: „Régi család mely nevét az Abaúj megyében fekvő Szemere falutól vette azért a név helyesebben Szemerei / de Szemere/ amint azt egészen a X-VIII. századig folyamatosan írták. Eredetire nézve a családi levéltár adatai visszavezetnek egészen a tatárjárás előtti időkig. A címerszerző Domokos dédunokája Mihály abaúji alispán volt. Másik dédunokája Gergely volt, az ő 5-ik ági leszármazottja Zsigmond volt./ mint érdekesség: Jakabfalvy Borbálát, vette feleségül, akinek testvére Judit felesége volt Csoma Andrásnak. Csoma József ötödizigleni felmenője. Így aztán mi abaújiak is büszkék lehetünk Szemere Bertalanra, nem csak a borsodiak. Szeretnék még visszatérni az Egerből rendezett kirándulásra. Meglátogattuk a Siroki várat. Sajnos felmenni nem tudtunk, de a vár aljában a Siroki polgármester úr fogadott bennünket, és a Siroki vár társaság vezetője, aki készen nyilatkozott arra, hogy az Abaúji Társasággal baráti együttműködést kössön. Recskén meglátogattuk a „Recski

Haláltábor” nevű emlékművet, tisztelettel adóztunk a sok ártatlanul kivégzett hős magyar emlékének. Majd elmentünk megnézni a barakokat, ahol az akkori kommunista rendszer halálraítélteit sányították és várták kivégzésüket. Ennek a haláltábornak okmányait Kulka Antal sárospataki plébános út gondoza. Fogadott bennünket a recski polgármester úr is, megnéztük az ércmúzeumot is, és ajándékba kaptunk tőle 1-1 kis ércdarabot. Mátraderecskén meglátogattuk a gázfürdőt. Igen érdekes. Parádon megismerkedtünk a Fáy András Általános Iskolával, és összehoztam a kapcsolatfelvételt a Fáy Társasággal. Parádsaváron meglátogattuk az üveg-múzeumot. Kirándulásunkat a Honismereti Akadémia elnöke Somfai Tiborné vezette. Köszönjük neki. Tekintve, hogy Szeptember 20-án töltötte be 80-ik évét, Boldog Születésnapot kívánunk neki, és Isten áldását kérjük rá.

EGYESÜLETI HÍREK

Július 26.

Vízszolyi Biblia Fesztivál, 17 óra Református templom, énekelt a Gönci református gyülekezet kórusa, Fővédnök dr. Fekete György a Magyar Művészeti Akadémia elnöke.

Jelen volt: Baksy Mária ref. esperes asszony, aki egyesületi tagunk is és Evva Margit az egyesületünk elnöke.

Augusztus 11.

Fony, Falunap. Történelem óra a Kazinczy Társaság és a Település, meg a Rákóczi Szövetség rendezvénye. Előadók: Nagy Rózsa tudományos munkatárs Bp.

Előadás címe: Bod Péter 1717-1769.

Kiss Endre József könyvtárigazgató Sárospatak, a Kazinczy Társaság titkára.

Előadás: „Szeretem mert Magyar.”

dr. Csorba Csaba kutató történész Sátorajújhely, „Fony és környéke.”

ifj. Sándor Béla, a fonyi Rákóczi Szövetség

elnöke: „Történelmi rendezvények vidékünkön.”

Összefoglaló: Bojtor István a Kazinczy Társaság alelnöke, Avasi Zenetanárok Örömhír Kamaraegyüttese, Egyesületünket képviselte: Kércsi Tibor az Encsi Művelődési Ház igazgatója a Kazinczy társaság elnökségi tagja, Evva Margit, elnök Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület. Horváth Csabáné elnökségi tag, Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület.

Szeptember 21.

A Művelődési Házal közösen helytörténeti vetélkedőt rendeztünk az általános iskolák tanulói számára. A vetélkedőt vezette Horváth Csabáné vezetőségi tagunk.

Szeptember 27.

A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság felkérésére Budapesten a Társaság helységében Evva Margit tudományos előadást tartott az Abaúji Középnemesség genealógiájáról.

Tervek:

Október 11. Kurek Panzió, találkozó 17 óra, megemlékezés 1849. október 6-ról és 1956 október 23-ról. A megemlékezést tartja Ráczné Földes Csilla, egyesületünk titkára.

November 5-én koszorúzás lesz az emlékfáknál 14 órakor a vasút mellett. Mindenkit szeretettel várunk.

November 15. Kurek Panzió, Szemere Bertalan-emlékest.

December 3. Művelődési Ház, 16.30 Béres Ferenc-emlékest. Ekkorra jelenik meg az Abaúji Hírharang ezévi II. száma.

December 20. Karácsony a Kurek Panzióban.

Mindenkit szeretettel várunk.

Evva Margit

**Encs Város
Önkormányzata**

Encs Város Önkormányzata a „Encs város házi és közösségi komposztálásának megvalósítása és népszerűsítése” című, KEOP-6.2.0/A/11-2011-0148 számon nyilvántartásba vett projektjének keretében elindította a komposztálással kapcsolatos csoportfoglalkozásokat.

Komposztálás

A csoportfoglalkozás keretében elhangzó előadás a „Komposztálás a családban” című kiadvány alapján készült el, annak tematikáját követve. A foglalkozás gyakorlati részében a komposztálóháza használatán túl a résztvevők megismerkedtek a projekt keretében beszerzésre került aprítógépekkel.

Encs Város Önkormányzata a lakossági komposztálás hatékonyságának növelése, valamint a fenntarthatóság mint értékrend tudatosítása érdekében létrehozta a: kornyezet.info@encs.hu

e-mail címet, ahol a komposztálással kapcsolatban kérdéseket lehet feltenni az önkormányzat környezetvédelmi szakemberének, valamint a komposztálással kapcsolatos gyakorlati tapasztalatokat lehet közölni.

ÚJ SZÉCHENYI TERV

A komposztálással kapcsolatban összegyűjtött tapasztalatokat, valamint a gyakran ismétlődő kérdéseket (GYIK) Encs Város Önkormányzata időszakonként fel fogja rakja a település honlapjára: www.encs.hu

Bővebb információ:

dr. Szántó Marianna projektm.

Sándor Róbert környezetv. szakember

- e-mail: ajszm@freemail.hu

- e-mail: sandor.robert@encs.hu

- Tel.: 46/385-611 - Tel.: 46/385-914

MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió támogatásával valósul meg.

Emlékezés Béres Ferenc dalénekesre

Az Encsi Hírek és ezáltal Encs városa, a térség kulturális központja az alábbi összeállítással, Horváth Csabánénak az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület tagjának írásával és Petró András, független származású, jelenleg a fővárosban élő barátunk által lapunkhoz eljuttatott két rövid írással, (melyek szerzői Keresztúry Dezső és Rab Zsuzsa) emlékezik meg Abaúj, a Cserehát, azon belül Gagybátor neves szülőijéről Béres Ferencről, aki idén lenne 90 éves.

Kevés azon hírességek száma, akik Abaújból indulva országos elismertségre tettek szert és ilyen sokat tettek a magyar dalkultúráért. Megérdemli ezért neves szülőitünk, hogy tisztelegjünk emléke előtt és megismertessük a fiatalabb generációkat is munkásságával.

Horváth Csabáné írása:

„Hej, Gagybátorba két úton kell bemenni...”- cseng fülünkbe még ma is Béres Ferenc éneke.

Idén lenne 90 éves, hihetetlen, hogy már 16 éve nincs közöttünk.

Mi, gagybátoriak, elfogultak vagyunk vele szemben. Szerette szülőfaluját, ha hazajött, ünnep volt a falu számára, gyorsan megigfutott a hír: „Itthon vannak Béres Feriek”.

Tanulmányaival, művészetével kiemelkedett a falusi környezetből, de ha az „övéi” között volt, nem akart más lenni, csak egy közülünk. Az utcán mindenkit mosolyogva, szeretettel üdvözölt. A szereplésre való felkérést mindig elfogadta, többször elhozta művésztársait is. Énekelt nekünk kultúrotthonban, templomban, iskolában.

Hogyan lett énekes?

1922.december 3-án született Gagybátorban, Béres János és Timkó Mária gyermekeként. Szülei három fiút és két lányt neveltek fel. A három fiút taníttatták. Bátyja, István, tanító lett/sajnos elesett a háborúban/, öccse, János, az ismert furulyaművész, zenepedagógus.

Az elemi iskolát Gagybátorban végezte, művészetek iránti hajlama korán megmutakozott. Képessége szerint lehetett volna festő, szobrász. Végül a zene varázsa győzött, génjeiben szüleitől ebből örökölt a legtöbbet. Édesapja a helyi egyházi kórusban, édesanyja többször a rádióban énekelt.

Jó tanulmányi eredménye alapján a sárospataki gimnáziumba irányították. Tanulni vágyását, szorgalmát igazolja, hogy egyszer gyalog indult el Sárospatakra. A gimnázium után a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemre került, ahol néprajz, újkori művészettörténet szakon végzett.

1946-tól tagja volt a Muharay Együttesnek, furulyázott és énekelt. Előrelépését a művészi pályán Keresztúry Dezső, az akkori közoktatási miniszter segítette, bemutatották Kodály Zoltánnak is.

Megalapította a Népi Együttesek Művészeti Kollégiumát, majd a Honvéd Együttes szólistája lett. 1948-tól haláláig az Országos Filharmónia magánénekes.

A mi vidékünk, Abaúj hírét vitte szerte a

világba. Több ezer hangversenyen lépett fel. Európán kívül járt Észak-Amerikában, Kínában, Japánban, Ausztráliában, Új-Zélandon.

Gyakran visszalátogatott volt iskolavárosába, Sárospatakra. Hálája jeléül 1968-ban a városnak ajándékozta képzőművészeti gyűjteményét, mely festményeket, szobrokat és kispasztikákat tartalmaz. Viszonzásul a várostól elsőként ő kapta meg a díszpolgári címet.

1996.március 4-én ünnepelték művészi pályájának 50. évfordulóját a Zeneakadémián. Szeretett volna ezután kicsit pihenni, kevesebb fellépést vállalni. Sajnos még ugyanabban az évben június 6-án, munkába menet örökre itt hagyott bennünket. Temetése 1996.július 19-én volt a Farkasréti temetőben. Ravatalánál lerótták a tiszteletüket a gagybátori emberek is, virág mellé egy marék gagybátori földet vittek a sírjára.

Egész életében a magyar énekkultúrát szolgálta, énekelt népdalokat, virágénekeket, magyar nótákat.

Hite, hűsége, szorgalma, hazaszeretete, példa lehet a mai ifjúság számára.

Bab Zsuzsa így jellemezte az Élet és Irodalomban: „Béres Ferenc nem ember, hangszer, melyet azért formált a természet, hogy a magyar dalkincset zengje. Másik titka a szeretet, a minden rendű emberi sors átlélése”.

Hangját megőrizték a lemezek, emléke szívünkben él tovább.

Állami kitüntetései: Liszt Ferenc-díj, Kiváló és Érdemes Művész, Magyar Köztársaság Tiszti Keresztje. Nevét őrzi: Béres Ferenc Általános Iskola, Krasznokvajda, szülőházán emléktábla, Sárospatakon mellszobor, Béres Ferenc-díj, Béres Ferenc Kamaraegyüttes.

Keresztúry Dezső: Jersze emlékezzünk

(Részlet a szerző 1986-ban a Zeneakadémián „Jersze emlékezzünk” címen tartott dalest bevezető előadásából)

...Útja nem volt egyenletes, de motorjai mindmáig szívósan működtek, jó ösztöne nem engedte eltéríteni a biztos céltól, belátása azt parancsolta, hogy megmaradjon a maga táborában, kitartson mesterei, barátai, szövetségesei között, hogy naív vágyait komoly céltudattá, ifjú szerepvágyát hivatássá emelje.

- Nem tudom, mit becsüljek jobban benne: a nekem is oly kedves dalvilág fáradhatatlan művelőjét, gazdagítóját, ébrentartóját, a ritka türelmű, a jó célok érdekében minden fáradságra kész népművelőt, a művészgöggök affektációit teljesen levetett, emberségesen egyszerű és hiteles művészt, a példás családapát, az elnyúlhatatlan szervezőt s hitű igehirdetőt, vagy a talpraesett rögtönzőt, a szívós szervezőt, a mestersege minden furfangját ismerő s felhasználni tudó bátor játékmestert.

- Béres Ferenc nem vezér, de a maga világában a hűség, a derekas munka, a szép emberi együttlét hőse. Azért is válhatott ezzé a példás, mondhatni nélkülözhetetlen „nemzeti intézménnyé”, mert hivatását mindig szolgálatnak tartotta. Azért lett szívós, következetes önművelővé, hogy őrizze, hasznosítsa az ügy értékeit s továbbadja, amit megtanult a megújuló, egyetértő közönségnek. Hű munkásként az ügynek, amely nagyobb az ő személyénél s amelynek szolgálata értelmet ad az ő művészetének is.

Rab Zsuzsa: Mi a titka?

(Részlet a szerző Élet és Irodalom című heti lapban megjelent írásából az 1986-os Zeneakadémián tartott koncert után.)

Mi a titka hallatlan népszerűségének? Több titka van. Ha kicsit átforgatom Gorkij emlékeztető mondanak Szergely Jeszenyinről, akkor így fogalmaznék: Béres Ferenc nem is ember, hanem hangszer, amelyet azért formált a természet, hogy a magyar dalkincset visszazengje. Másik titka: a szeretet, a minden rendű emberi sors átlélése. Ettől forrósodik a levegő mindenütt, ahová éneke viszi: a falusi kocsmá, a Zeneakadémia, a magtárból átalakított kultúrterem és a sok kicsi, fehérre meszelt falusi templom, „Maga a mi énekes prédikátorunk” – mondta egyszer egy tisztelete asszony. Pontosan fogalmazott. A nagy és kicsi „gyülekezetekbe” immár egyetemes értelemben használok ezt a szót – egyedüli képviselőjeként a műfajnak, az énekelt irodalom, a dalban elbeszélte történelmet, a népdalt viszi el, teszi a legközvetlenebb kontaktus erejével emlékeztetéssé. Multidézése nem hamis nosztalgiából fakad, hanem felismerésből, aki nem ismeri a múltat, az nem érti a jelent és nem érdemli a jövőt. Amikor megkaptam tőle „Virágénekek” című hanglemmezét, hetekig nem tudtam szabadulni varázsától. Vers lett belőle, Béres Ferencnek ajánlottam. Hadd idézem néhány sorát:

Elkísérnek a virágénekek,
Gyöngé szirmok hajamra szállnak,
Csukros violák, majorannaszálak,
Szélverte utcán lantok zengenek.

Virágok zengenek, bimbóznak énekek.
Nem érzem csizmámon a sárkoloncot.
Befonnak rózsák, jerikói loncok,
Vas-reggelen szegfűre ébrednek.

Városunkban idén két alkalommal is rendeztek kerékpáros napokat a Városi Művelődési Központ és Könyvtár szervezésében. Az első rendezvénynek a Millenniumi Park adott otthont, míg a második alkalommal megrendezett programnak elsősorban a város iskolái adtak helyet. A Helyi Balesetmegelőzési Bizottság szervezésében mindkét alkalommal megrendezésre került kerékpáros ügyességi verseny. Az Abaúji Helytörténeti és Honismereti Egyesület aktív közreműködésével a második kerékpáros napok keretében nagyon sok hasznos helytörténeti ismeretet nyújtó vetélkedőre is

sor került a két általános iskolában. Szintén a két iskola tanulóinak körében rendezte meg a helyi önkormányzat a környezetvédelmi vetélkedőt, mely sok hasznos

környezetvédelemmel kapcsolatos ismeretet közvetített. Szép és érdekes, az első Encsi kerékpáros napok pillanatait felidéző fotókiállítást láthatunk a Zrínyi Ilona Általános Iskola aulájában. A fotók készítőjének Csősz Krisztiánnak ezúton is gratulálunk. Kiváló érzékeléssel örököltette meg a rendezvény szinte minden fontos pillanatát. A kerékpáros napok fotói Encs város honlapján is megtekinthetők.

A két egymást követő színvonalas rendezvény Encs Város Önkormányzatának sikeres pályázata által valósulhatott meg, mint ahogyan ennek a pályázatnak eredményeként került megvalósításra városunkban három helyszínen, három forgalmas közintézménynél korszerű kerékpártároló elhelyezése is.

Köszönet!

Ezzel a pár sorral szeretném köszönetemet kifejezni azoknak az abaújdevecseri szülőknek, nagyszülőknek, volt óvodásoknak, polgárőröknek, akik hozzájárultak a 2012/2013-as nevelési év megkezdéséhez.

Az előzményekről tudni kell, hogy a 2010-es őríz a településrészt is érintette, melyet követően az óvoda udvara használhatatlanná

vált.

2011-ben szintén szülői összefogással eltávolítottunk minden játékot, beépített elemet az udvarról. A helyreállítás

időszakában ájtártunk a Kossuth úton lévő kastély, Delikát játszótérre, de ott nem volt megoldott a gyermekeink biztonsága a kerítés hiánya miatt. A rövid levegőzés nem volt megoldott, így a gyermekek csak rövid séta után hódolhattak a játszótér adta örömeknek. Az intézmény vezetése a fenntartó önkormányzat jóváhagyásával az alapvető helyreállításon dolgozott, hogy az udvar

tavaly ősszel történő feltöltését követően legalább némi termőföld kerüljön borításra, hogy a füvesítés és a játékok visszahelyezése megtörténjen. A Városgazda Kft. által irányított dolgozók ezt a feladatot ellátták, de szükség volt a beépítéshez és a teljes befejezéshez további sok szorgos kézre. Az intézményvezető buzdítására és a településrészi fiatalok felajánlását is figyelembe véve kezdődhetett a társadalmi munka megszervezése.

Az óvodakezdés előtti héten megkértem a szülőket, hogy próbáljuk meg játékra, foglalkozásra alkalmassá tenni az óvoda udvarát. Készségesen, szabadidejüket feláldozva jöttek segíteni. A homok, a kavics, a beton, a festék biztosított volt. A munkálatok során volt betonozás, járdalaplerakás, kerítés-helyreállítás, festés. Rövid időn belül a mászóakák és a gumikarikák is a helyükre kerültek, délutánra már otthonossá vált az udvarunk. Gyermekeink már az első óvodai napon örömmel vették birtokba az átalakult udvart. A füvesítés szeptember 2. hetén megtörtént, melyre még sok időt kell fordítani, de a részönkormányzat partnerként segít a folyamatos locsolás biztosításával, a továbbiakban kisebb munkálatok vannak még hátra.

A helyreállítási munkálatokban részt vettek, és akik munkáját köszönjük:

Bodnár Petra, ifj. Kerekes János, Bodnárné Hornyák Katalin, Makranczi István, Bodnár

Károly, Tóbiás János, Hornyák Istvánné, Tvergyák Zsombor, Hornyák István, Tvergyák László, Horváth Zsuzsanna, Alföldi Dezső, Horváth Mária, Bratu Ferenc, Molnár István, Molnárné Juhász Éva, Molnár Istvánné, Kavasánszki János, Nyitrai Enikő, Kmetz István, Nyitrai Attila, Lakatos Tibor, Kiss Zoltán, Takács József, ifj. Kiss Zoltán, Vasas Zsolt, Kissné Eperjesi Katalin, Bene Tibor, Kiss Gréta, ifj. Köteles Tibor, Orosz Renáta, Makranczi Ádám, Kiss Emese, Sipos Ádám, Kiss Balázs, Sipos Bence, Kerekes Jánosné, Bodnár József, Anderkó András, Balázs Viktor, Sohajda László

Az abaújdevecseri óvoda gyermekei és dolgozói nevében köszönjük.

Tvergyákné Sávári Piroska
Tagóvoda-vezető

Kísértik a tragédiák a mentősöket !

Túlhajsoltak, lelkiileg pedig teljesen magukra maradnak a mentésben dolgozók. Becslések szerint mintegy 30-40 százalékuk biztosan aktív pszichés támogatásra szorulna. A legfőbb gondot az érzelmi sokk okozza, hogy képtelenek érzelmileg kívülállónak maradni egy-egy tragikus esetben. A napokban kelt szárnyra egy olyan hír, hogy egy leszakadt karú kisfiúhoz riasztott mentős rosszul lett, emiatt nem tudta a kritikus állapotban lévő gyereket menteni. Az Országos Mentőszolgálatnál belső vizsgálatot indítottak, amely a szolgálat szerint nem támasztotta alá a híreket, de hogy mi is történt, arról csak annyit közöltek: nem az és nem úgy, ahogy a hírekben szerepelt. Akárhogy is, hasonló történetekre már volt jó pár példa, azonban a mentőkocsin dolgozók szükség esetén azonnal segítenek.

Pedig a mentésben résztvevők ma még nincsenek felkészítve sem a lelki, sem a fizikai traumákra, hacsak nem építik ki saját „túlélési stratégiáikat”. A legfőbb gondot nem is a vér, vagy a néha egészen háborzongató látvány okozza, sokkal inkább az érzelmi sokk, hogy képtelenek érzelmileg kívülállónak maradni egy-egy tragikus esetben.

Egy „veterán” mentőst évtizedek után is kísértette például az kép, amikor egy panellakásban tűz ütött ki és két kicsi lány a folyosó vasrácsa mögé szorult. Hiába próbálták szétvágni az ajtót, ő végig csak a kezüket fogta, de semmi mást nem tehetett. Meghaltak, a mentős pedig soha nem tudta feldolgozni a tragédiát.

A kulcsi mészárlás után már pszichiáter dolgozott azokkal a mentésben résztvevőkkel, akik a tragédia helyszínén látták el az életben maradtakat. A héttagú családban a legkisebb fiú egy bozótívágó késsel tört a többiek életére, nagypapját, nagymamáját, apját és bátyját megölte, anyját, nővérét és annak barátját életveszélyesen megsebesítette. A helyszínen három mentőautó személyzete is dolgozott, miközben nem lehetett tudni, hol van és ki az elkövető. Egyszerre kellett feldolgozniuk a mészárlás látványát és a rettegést, hogy ők maguk is veszélyben lehetnek.

A nemrég Encs-Fügödön történt érthetetlen családi dráma nemcsak a helyszínen járt mentődolgozókat, hanem valamennyi jóérzésű embert is megviselte.

De súlyos traumát okozott az is a kollégáknak, amikor Nyírbátornál egy kritikus állapotú beteget szállító esetkocsi szenvedett balesetet, hozzájuk is többször kimentem, hogy segítsék feldolgozni a történeteket emlékszik két esetre dr. Csucsai Borbála, az OMSZ most szerveződő pszichiátriai csapatának vezetője.

A gyerektragédiák, illetve a kollégákkal történő balesetek viselik meg legjobban a mentősöket. A legnehezebb, amikor személyes

érintettsége miatt képtelen kikapcsolni az érzelmeit a mentő. Amikor például olyan korú gyermek tragédiájának a szemtanúja, amekkora a sajátja, óhatatlan, hogy azonnal ne élje át úgy, mintha ő lenne a szülő. Ugyanez igaz, ha kollégával történik baj, ez legalább akkora traumát, sok esetben egyedül feldolgozhatatlan lelki terhet okoz mondja a pszichológus. Az érzelmi kívülmaradás nagyon nehéz, megértetni azt, hogy nem lehet „együttthalni” egy haldoklóval, „együtt fulladni” az utolsó perceit élő szívbeteggel. Hogy ne lépjen be a „megmentőkomplexus”, amikor magára veszi a kivonuló azt az attitűdöt, hogy az ő felelőssége lett volna az illető megmentése, az ő kezében volt az élete.

Ez egyébként a kiegészítő oka is. Ezt kell megtanulni, ha tapasztalatból nem megy, külső segítséggel, hogy ki tudja kapcsolni úgy az érzelmeiket, hogy közben mégis empatikus maradjon folytatja a szakember. Az Országos Mentőszolgálatnál már él a bármikor hívható lelki krízisvonaluk, hamarosan pedig országsszerte elindul a munkatársak, illetve a frissen jelentkezők pszichológiai szűrése.

A másik komoly nehézség az agresszió és a félelem, amit sokszor át kell élniük a mentősöknek. Amikor tömegverekedéshez mennek, vagy éppen őket éri támadás, az esetek többségében nincsenek felkészítve a helyzet kezelésére. Nem tudja, hogy meneküljön-e, miközben életet kellene menteni, vagy próbáljon valahogy szembenézni az agresszorokkal.

Dr. Csucsai Borbála szerint a mentésnek pszichésen alkalmas munkatársakra van szüksége, a kollégáknak pedig arra, hogy merhessenek segítséget kérni és kapjanak is. A „mentőöv” pedig azért is sürgető, mert a becslések szerint a kollégák 30-40 százaléka biztos segítségre szorulna, így megelőzhető lenne az átlagosan 15-20, helyenként 30 százalékos lemorzsolódás. Sokan a stressz okozta alkoholproblémák, illetve a káros

szenvédélyek és a munkakörülmények miatt kialakult szív és érrendszeri, máj, illetve lelki problémák miatt kérik felmentésüket.

A mentésben résztvevők jelenlegi egészségi állapotáról ugyan átfogó vizsgálat nincs, az egyik legnagyobb, igaz négy éve készült felmérésből azonban kiderül a mentődolgozók túlhajsoltasága a stresszből ered, de a mentális egészségi állapot következményei mellett körükben sok a dohányzás, a rendszeres alkoholfogyasztás.

Betlehem József, a Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Karának tanszékvezetője 364 mentődolgozó körében indított vizsgálatot, ennek alapján állítja a mentődolgozók fokozottan vannak kitéve egészségi problémák megjelenésének. Szinte minden, a körükben végzett vizsgálat bizonyítja, hogy munkájuk rendkívül stresszes, érzelmileg, fizikailag megterhelő.

A pszichés nyomás miatt gyakran alakul ki náluk poszttraumatikus stressz-szindróma. A felmérés során a megkérdezettek többsége gyengének, illetve kielégítőnek ítélte meg edzettségi állapotát, 41,5 százaléka dohányzik, 78,3 százaléka alkalmanként, 3,8 százaléka rendszeresen fogyaszt alkoholt.

A kérdőívet kitöltők 75,8 százaléka érezte túlhajsoltnak, 22,8 százaléka nagyon zaklatottnak az életét, 67,6 százalékuk egészségi állapota valamilyen szinten, 4,1 százalékuké pedig gyakran akadályozza a mindennapi tevékenysége ellátásában.

Rácz Tamás
mentőállomás-vezető

ENCSI HÍREK

Encs város polgárainak lapja
Megjelenik havonta
Kiadja: Encs Város Önkormányzata
Felelős kiadó: Bratu László
Főszerkesztő: Balla Ákos

Szerkesztőség:
3860 Encs, Rákóczi út 9.
Tel.: 06/46/587-330

A szerkesztőbizottság munkatársai:
dr. Szántó Marianna aljegyző
önkormányzati hírek
Evva Margit helytörténet
Molnár Erzsébet oktatás
Borsos István glossza
Kércsi Tibor kultúra, fotó
Dsupin Gyula polgári védelem
Gawlovics Péter bűnügyi hírek
Rácz Tamás mentőhírek
Kiss József rejtvény
Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320

Hírek a Szent László-iskolából

A Nyúlciptő bajnokság

Szeptembertől a Szent László-iskola tanulója vagyok. Az első héten hallottam egy olyan hírt, hogy NYÚLCIPTŐ BAJNOKSÁG lesz az iskolánkban. Ez egy futóverseny, amit minden hétfő reggel rendeznek. A hír felkeltette az érdeklődésemet. Eldöntöttem, hogy én is indulok a versenyen. Minden este készültem rá.

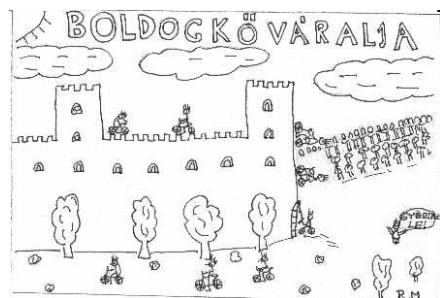
Ha volt időm, tanulás után futottam egyet az udvaron. Eljött az első verseny ideje. Nagyon izgatott voltam. Mindenképpen nyerni akartam. Elindult a verseny. Futás közben

csak arra gondoltam, hogy nyernem kell. Amikor a célba értem, láttam, hogy első vagyok. Nagyon büszke voltam magamra, és remélem, hogy minden hétfőn nyerni tudok.

Magyar Blanka Amália
5.c

Szent Gellért-napi kerékpártúra Boldogkőváraljára

Szombat reggel volt, és az iskola udvarán gyülekeztek a gyerekek. Mindenki biciklivel érkezett, hisz biciklitúrára indultunk a csodálatos boldogkői várhoz. A csapatot Sedenszki tanár úr vezette. Gondos eligazítás után jó kedvvel indultunk kitűzött célunk felé.

Mindenki libasorban ment az út szélén. Mikor a dombhoz értünk, sokan tolták a biciklit. Én és Attila, a barátom sem bírtuk sokáig a dombon felfelé hajtást, de amikor a lejtőhöz értünk, nagyon örültünk, mert ott már csak gurulhattunk lefelé.

Hatszor álltunk meg oda-vissza, kétszer Gibárton és kétszer egy-egy útkereszteződésben.

Az elején mindenki vidám volt, félúton egy kicsit fáradtak voltunk. De volt, aki úgy hajtott, mint valami versenyző.

A vár csodálatos látvány volt, amikor odaértünk, szaladni kezdtünk a bejárat felé. Tanár úr és a tanárnők alig tudtak visszatartani minket. Fényképeztünk, pózoltunk, jó kedvünk volt. „De király, tyúha, de jó, azt a...húha....”- ilyen felkiáltások hangzottak el.

Bementünk a várba. A kínzókamrában mindent kipróbáltunk. Az egyik kínzóketrecben egy gipszből készült bábu volt bezárva, olyan kínok látszottak az arcán, amit senki sem irigyelt. Ijesztgettük egy kicsit egymást, ez nagyon izgalmas volt, de a végén bebújtunk az egyik nagyobb ketrecbe, és ott készítettünk csoportképeket, melyek nagyon mulatságosra sikerültek.

Az emeleten ólomkatonákkal bemutatott csaták makettaszalai voltak. Ott volt a legnagyobb érdeklődés, és a legnagyobb tolongás is. Nagyon szép volt, nagyon tetszett mindenkinek.

A vartúra után fegyelmezetten indultunk haza. Tanár úr a gibárti szerpentinén libasorban engedett le minket. Visszafelé az út rövidebbnek tűnt, ennek ellenére egy-két vicces eset ekkor is történt.

Visszaértünk az iskolához, elkészítettünk egymástól. Mielőtt elkészítettünk volna, tanár úr azt mondta, hogy tavasszal ezen az útvonalon gyalogtúrát fog szervezni, arra is szeretettel vár bennünket.

Akik itt voltunk, biztosan fogunk menni, mert IGAZÁN JÓL ÉREZTÜK MAGUNKAT. Köszönjük Sedenszki tanár úrnak, Kuszko Lilla tanárnőnek, Polyefkóné Kovács Magdolna tanárnőnek és Mészáros József tanár úrnak, aki mint szülő kísérte el a csapatot, hogy ilyen szép kirándulásra vitte el minket!

Bökös József
5.c osztályos tanuló

Honismereti csapatverseny volt az iskolánkban

Nagy készülődés előzte meg a honismereti versenyt. 3 fős csapatok jelentkeztek, Encs és környékének történelmi emlékei volt a téma.

A mi osztályunkból két csapat is indult. Nagy örömünkre a nyolcadikosokkal holtversenyben mi lettünk az elsők!

Nem is gondoltuk, hogy ilyen jó eredményünk lesz, de igen büszkék voltunk arra, hogy tudtuk például, hogy hol van a kötenger, vagy hogy milyen szobrok

találhatók Encsen...

Az eredményhirdetésen nagyon örültünk a díjaknak, az értékes és érdekes könyveknek, a dicséretnek.

Lejegyezteltük a helyezéseket és a csapattagok névsorát, a sorrend következő volt:

Első helyezett: Dienes Márton András, Fülöp Gábor Milán és Gergely Levente 5.c; velük holtversenyben a 8.b csapata: Szabó Petra, Füleki Richárd és Nyitrai Dániel

Második helyezett: Krusóczki Eszter, Pocsai Réka és Glonczy Bernadett 5.a

Harmadik helyezett: Kiss Ilona Margit, Csulák Balázs és Mészáros Anna Ilona 8.a Gratulálunk a csapatoknak, és nagyon köszönjük a szervezőknek a lehetőséget és a szép díjakat.

Dienes Márton András, Fülöp Gábor Milán és Gergely Levente 5.c

Kirándulás Budapestre

2012. szeptember 25-én két hetedikes évfolyam indult Budapestre kirándulni. A hajnali órákban indultunk és elég hosszú vonatút állt előttünk. Mivel jó volt a hangulatunk, nagyon gyorsan elrepült ez a pár óra. A Keleti pályaudvarról busszal indultunk tovább. Rövid sétát tettünk a Városligetben, míg meg nem találtuk a Mezőgazdasági Múzeumot. Itt megnéztük az Óceán kiállítást, ahol egy rövid feladatsort kellett megoldanunk csapatokban. A helyes megoldásért ajándékot kaptunk. Miután végeztünk, kis pihenés után következő célunk a Közlekedési Múzeum volt. Itt a vasutakat, motorokat, autókat és lovaskocsikat, valamint a Titanic kiállítást néztük meg. Ezután elgyalogoltunk a Hősök terére. Itt osztályfénykép készült. A metróval mentünk vissza a Keleti pályaudvarra. Innen átsétáltunk az Aréna Plázába, ahol másfél óra szabadidőt kaptunk, majd vonattal indultunk hazafelé. Este nyolc órára értünk haza. Szerintem mindkét osztály jól érezte magát. Én szívesen elmennék ismét erre a kirándulásra.

Németh Eszter, Varkoly Dorina és Kardos Alexandra 7.c osztályos tanulók

Hírek a Zrínyi-iskolából

Tanulmányi kirándulás Egerben

2012. szeptember 19-én az encsi Zrínyi Ilona Általános iskola 6.c és 6.d osztálya tanulmányi kiránduláson vett részt Eger városában. Ezen az évfolyamon az Egerbe való kirándulás aktualitása, hogy hatodikban kötelező olvasmány Gárdonyi Gézáról az Egri csillagok.

Reggel 8 órakor indultunk az iskola parkolójából. A Bükkön keresztül mentünk, ahol nagyon szép erdők voltak. Már reggel 10 órakor megérkeztünk Egerbe. Az első állomásunk a Gárdonyi-ház volt, ahol az író lakott és megtekintettük a személyes tárgyait, könyveit, valamint a kertét, ahol Gárdonyi Géza szobra áll.

A következő állomás az Egri vár volt. A várban megnéztük a Dobó István Vármúzeumot, itt olvasható az Egri vár védőinek névsora, a terem a közepén látható Dobó István díszes márvány síremlékének a fedőlapja. Majd megtekintettük a katedrális maradványait, aztán lementünk a kazamatákba, ahol Bornemissza Gergely tüzes kerekének a rekonstrukcióját láthattuk, valamint a tömlőcöket, a kivégző és kínzó eszközöket, az ágyuk másolatait, a törökök ágyúgolyóit és a kőtárat. A kőtárban megnézhettük a katedrálisok megmaradt díszítőelemeit. A kazamatákon végighaladva a Gergely bástyában értünk ki a felszínre. Kisebbrábeszélést követően elmentünk a Panoptikumba, itt sok élethű viaszbábukat lehetett látni többek között: Dobó Istvánt, Török Bálintot, Bornemissza Gergelyt, Vicuskát és a szultánt.

Majd a 3D-s mozi következett ahol megnéztük az 1552 című filmet, ami bemutatta, hogy hogyan nézett ki Eger városa 1552-ben.

A következő állomás a Bazilika volt ami jelenleg az egri érsekség főtemploma és Magyarország második legnagyobb temploma.

A sok történelmi érdekesség és látványosság után az osztály a McDonald's-ban ebédelt meg.

A kirándulás befejeztével 3 órakor indultunk haza.

Szerintem a kirándulás jól sikerült remélem, hogy a következő tanulmányi utakon is legalább ilyen jól fogjuk érezni magunkat.

Budapesti kirándulás

Szeptember 20-án, csütörtökön indultunk felfedezni Budapest látványosságait. A korai indulás és az időjárás viszonyosságai ellenére örömmel vágtunk bele ebbe a nagyszerű kirándulásba. Lelkes, „kis” csapatunk közel 60 főt számlált.

Első megállóhelyünk a Hősök tere volt, ahol tanáraink magyarázatának segítségével felidézhetünk egy darabkát hazánk történelméből.

Következő állomásunk a Parlament épülete volt, ahová némi várakozás után bemehettünk, azonban az ott lévő biztonsági követelményeknek megfelelően átvizsgáltak minket. Országházunkban elsőként az üléstermet néztük meg, ahol a képviselők törvényeket alkotnak s hoznak meg. A következő teremben a koronát és az országhalmát tekinthettük meg, amit több ór is védett. A Parlamenti látogatásunkat csoportképpel zártuk, mindenkinek nagyon tetszett az országunkat képviselő legfőbb épület.

Pár óra elteltével, s pár megtett kilométer után, kora délután a Közlekedési Múzeumba

vettük az irányt, ahol megnézhettük a régi idők közlekedési eszközeit s mindenki kellemes élményekkel gazdagodott, hiszen valamilyen szinten kapcsolatba léphettünk a múlttal, a ma már megfoghatatlan múltbéli sajátosságokkal.

Szerencsére s mindenki öröme - az idő barátságosabb lett ahhoz, hogy meglátogassuk a Halászbástyát. Ezután felszálltunk a buszra, ahol megpihenhettünk egy kicsit, mindenki ihatott és ehetett kedvére. Újult erővel folytathattuk az utunkat. Gyönyörű volt a kilátás a városra, szinte az egész környéket beláttuk, sétálhattunk és sok-sok fényképet készíthettünk. Természetesen ezzel még nem ért véget a napi program, de sajnos az időnk véges volt, így indulnunk kellett tovább, hiszen újabb érdekesség várt még ránk.

Utunk zárásaként a Tropicariumba mentünk, amit én már nagyon vártam. Nagyon érdekes volt, mert szinte testközelből csodálhattuk meg a tengerek élővilágát. Egy üvegtérembe mentünk, ahol az üveg mögött cápák, ráják és még sok más állat úszkált. Amikor a Tropicariumból kiértünk egy óra szabad foglalkozást kaptunk a Camponaban.

Utunk végeztével kissé fáradtan, ám de élményekkel tele szállhattunk fel a buszra. Hazafelé az osztály minden tagja azt beszélte, hogy mindenki talált számára kedves programot a nap folyamán. Én is sok élménnyel és új emlékekkel gazdagodtam, hála Budapestnek, fővárosunknak.

Soltész Martina

Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI
8. c osztályos tanuló

Szüreti hagyományok felelevenítése a Zrínyi-iskola alsó tagozatában

Október 5-én délután megtelt az iskolánk első emeleti zsbongója. Mi negyedikesek már nagyon izgultunk, mivel ekkor adtuk elő a szüreti műsorunkat, amit Kissné Makranczi Tünde tanító néni állított össze. Elkészítettük a piros ruhás „Baksus” bábut, ami Bachust a bor Istenét jelképezte. A szüreti koszorút is közösen készítettük. Szép, színes szalagokat és szőlőfürtöket raktunk rá.

A szüret eseményeit elevenítettük fel a szőlőszedéstől, a szüreti bálig. Végezetül mindenki megköstölhatta a szőlőt. Közben vidám dalokat énekeltünk. A hangulatot fokozta, hogy az egyik apuka kóstolót is hozott az idej mustból.

Reméljük, hogy minden résztvevőnek maradandó élményt nyújtott ez a délután.

Szakács Annamária
Viola Dalma
4. a osztály
7. Csoport

Az állatok világnapja a Zrínyi-iskola alsó tagozatában

Az októberi hónap elején, 4-én van az állatok világnapja. Mi az alsó évfolyamon okt. 17-én nem házi kedvenceinket hoztuk be az iskolába, hanem egy vetélkedővel bővíthettük eddigi ismereteinket. Orosz Nikolett tanító néni változatos keresztretjvényeket készített mind a négy évfolyam számára, és így mindenki hallhatta a másik osztály feladványait. A találós kérdésekkel, az Activity játékkal, ill. mesék-versek világával, meghatározások segítségével betekintést nyerhettünk Földünk gazdag élővilágába.

A megfejtések alapján minden osztálynak ill. napközis csoportnak egy rajtot is kellett készítenie, melyekből az aulában szép kiállítást rendeztünk.

A legszebb alkotások jutalomban is részesültek.

Reméljük jövőre is ilyen jó hangulatban, játékkal, sok nevetéssel és talán egy-két házi kedvencel tudjuk majd megünnepelni ezt a kedves napot a gyerekek nagy örömeire.

Molnár Lilián
Oszlanczi Enikő
4.b-4.c osztály
8.csoport

LITMANOVAI ZARÁNDOKLAT, KETTŐS PÜSPÖKI KERESZTELŐ, EGYHÁZI ISKOLA

A kéthavonta megjelenő encsi újságunk nyári száma Egyházi rovatának hat alcíme volt, az Első szentáldozástól a Felvidéki kirándulásig, mivel sok esemény történt július 20-ig, amikor közel 400 magyar és cigány hittestvérünk találkozott Görög katolikus templomunkban, a parochián és annak kertjében, amelyről két hangulatképet most is közléseztünk, Kércsi Tibor Művelődési ház igazgató úr, kedves barátunk szíves

közreműködésének megbecsülése, és az emlékek és élmények föllevenítése szándékával. Augusztus 5-én Litmanovai zarándoklatra indultunk Forró, Hernádvécse, Kassa, Eperjes, Kisszeben, Pécsújhely, Ólubló irányában, gyönyörű hegyeket völgyeket látva, amikor ködös Völgybe és kapaszkodóhoz értünk Litmanova irányában, és a falun túl lévő Zvir hegyre, ahol 20 évvel ezelőtti ottlétünk óta sokat fejlődött a búcsújáró hely, hiszen aszfaltozott út visz fel a korábbi Má-ria jelenések helyére, ahol az egykori látnokokat is láthattuk, felnőtteként (Katka feleség, Iveta apáca, Mária nővér lett) imádkozni a Rózsafűzért a hegyi templom tábortól távol elött térdepelve, ahol felol-vastak az egykori üzeneteket megörökítő könyvből is. Az eperjesi érsek atya szívesen fogadta a helyi, megyei és állami vezetőket, s mindannyian együtt imádkoztak

a 20 ezer zarándokkal. Köztük voltunk mi is negyvenen Encsről és nyolcan Forróról, hárman pedig Hernádvécseről. Ha nem is értettük pontosan az imákat és énekeket, de a liturgia menetéből mindent „értettünk” testi szemeinkkel és lelki érzékünkkel. Előbb az Istenszülőt megkérelmő és dicsőítő Akafiszt is hallhattuk, s az Encsen is énekelt dallam alapján dúdolni is tudtuk. Tíz hazai és külföldi római katolikus és görög katolikus érsek és püspök atya végezte a liturgiát, kb. 80 paptestvér együtt misézésével. Dr. Ján(os) Babják eperjesi érsek atya vezette a főpapi liturgiát és a kijevei nagyérsek mondta a szívből jövő, baráti hang- vételű prédikációt. Külön köszöntötte a házigazda Dr. Orosz Atanáz miskolci püspök-exarchánkat, aki általa meghívott vendégként vett részt, Kiss László püspöki titkárával együtt. Engem is külön köszöntött a miroválás közben, hiszen már sokszor találkoztunk Vissza felé Szepesjakabfalvára is betértünk, a rakacaihoz hasonló stílusban épült gyönyörű templomot megnézni. A mostani fény-képek is a hegyi templomról, a szolgáló papokról, és jelenlévő hívekről készültek.

Aug. 18-án de. 11-kor újabb püspöki keresztelek volt templomunkban, ezúttal kettős, hiszen Dsupin Attila, a MOL-képviselője (D. János, ny. alezredes, PV. Parancsnok, Fucsala Klára, ny. városi védőnő fia) és Kőszegi Judit, szolnoki származású anyuka 2 királyfia (Vencel és Péter) után született 3. királyleányának: Lilla Annának a megkeresztelése mellett Dr. Drávucz Péter, budapesti ügyvéd, Origo Média Zrt. jogi rovat szerkesztő és neje Dr. Fucsala Ágnes jogász, sárbogárdi közjegyző Bendegúz István nevű elsőszülött fia is ebben a megtiszteltetésben részesült, mivel az itteni nagy-szülők Fucsala Miklós, ny. lakatos, nemzetközileg elismert feltaláló és hitvese Majik Ilona, ny. városi fővédőnő unoka-testvérek a másik megkeresztelt gyermek Nagyszüleivel. Mindkét hitű és templom-ba járó Család gadnai származású, így a parochus elmondhatta, hogy Arnóczki Terézia hitvesével együtt, aki most is lelkesen kántorizált és előkészítette a keresztelek kellékeit, Atanáz Püspök atya eme alkalommal Gadna „hitbeli krém-jeivel” találkozott és az itteni és más-honnan jött (Szirmabese-nyő, Százhalombatta) legjobb híveink egy részével. Püspök Atya olyan jól érezte magát a Hívei(nk) körében, hogy 13 órától du. 4-ig fele-fele időben a Forrói Holdfény Panzióban töltötte a Fucsala-Drávucz Családok tagjaival és Perén, az Aranyhordó Vendéglőben beszélgetett a Dsupin-Fucsala-Kőszegi Családok és Vendégeik körében.

Időközben több mint egy fél éve folyt az Encsi Szent László Római Katolikus

Általános Iskola és Művészeti Alapiskola szervezése az Egri Főegyházmegye, a helyi Plébánia és a lelkes Tanárok Szülők és Hívek és a Társegyházak ökumenikus közreműködésével. Végül siker koronázta a kez-deményezést, az elsőre jelentkezett 285 gyermek száma 394-re növekedett és sokkal több is lett volna, ha minden késve jelentkezőt is átvehettek volna. A szept. 2-ai Veni Sancte Spiritus, évnnyitó szentmisét Dr. Ternyák Csaba egri érsek atya celebrálta a környékbeli paptestvérekkel és Ő mondta a buzdító szentbeszédet, átvette az iskola kulcsát Bratu László polgármester úrtól és átadta azt Dr. Bessenyei Zoltánné, Gizike igazgató Asszonynak, hogy jelképesen megnyithassa az új egyházi is-kola első tanévét. A hittanórák rendje okt. 2-re még jobb lett, mint kezdetben volt, és így a kis lét-számú görög katolikus csoportjaink száma kevesebb lett, de jobban ellátható Molnár Erzsébet és Hegedűsné, Doros Éva tanítónők, Szepesi Szilárd baktakéki- és az encsi gk. papok által, a helybeli és környékbeli gyermekek (44+9) létszámának arányában, s itt egy szép kis hittantermet kaptunk, amelyet ízlésesen berendeztünk a 14 nagy ünnep ikonjaival, hogy „otthoni környezetben fogadjuk” az idejaro gyermekeket. Ugyanígy megkezdtuk a Zrínyi Ilona Általános Iskolában is a hitoktatást, ahová kb. 50 gk. gyermekünk jár. Szept. 30-án, vagy októberben külön levélben szeretnénk meghív-ni minden gyermeket és a kedves Szülőket, nagyobb testvéreket egy közös évnnyitó gyónás-liturgiára és piknikes beszélgetésre, egy édes, vagy sós sütemény-re, egy pohár üdítőre, vagy más italra. (drpdaaa)

Vonatocska

Nem az ovisok kedvenc játékaról, a vonatcskázsáról szeretnék írni. Sajnos a témát a valóságból merítem, de hogy szemléletesebb legyen, mégis gyerekeknek kezdem írásomat. Ha egy gyereket megkérünk, hogy ugyan rajzoljon már egy vonatot, szinte biztos, hogy egy hosszú, a lapra alig férő szerelvényt fog rajzolni, ami ugye áll egy mozdonyból és áll legalább öt-hat kocsiból. A gyerekek szemében a vonat az egy hosszú valami, amin sok-sok ember utazik. Jó ideig ez így is volt. Emlékszem, amikor gyerekként állva az állomás peronján besiklott, sőt berobbant egy-egy hosszú vonatszerelvény, ami nemcsak gyerek-szemmel nézve volt hosszú, de a valóságban is. Hogy mesémet tovább folytassam ezen a hosszú, sok-sok kocsiból álló szerelvényen sok-sok néni és bácsi utazott, meg persze gyerek is. A vonat érkezésére várva azon tűnődünk, azon ügyeskedünk, vajon az elejére szálljunk, vagy inkább a végére, hogy legyen ülőhelyünk. Ez a már-már tudatalatti képsor villant át az agyamon pár napja, amikor az Encs közepén lévő vasúti átjáróban vártam a vonatot, akarom mondani a vonatocska elhaladására. Szomorú látvány volt a mindössze két kocsiból álló „szerelvény”. Még szomorúbb volt az, hogy abban a két kocsiban is alig látszott utas. Az ovisok is bizonyára értetlenül, csalódva nézték volna ezt a kurta vonatot, mint ahogy én is csalódva néztem végig szégyenletes masírozását. Bezzeg azok a büszke, hosszú szerelvények, amelyek átrobogtak, átdübörögtek kattogva, csattogva egykor! Azok voltak ám a vonatok!

Nem mindenhol íródott le ennyire a vasúti közlekedés. Németországban még ma is közkedvelt közlekedési eszköz, ahogy hallom. Gyors, kényelmes, pontos, tiszta és ahhoz képes megfizethető is. Nálunk talán ez az ágazat is a privatizációval siklott ki. Akkor, amikor a vasút jól jövedelmező, profitot hozó részeit kiprivatizálták, kimazsolázták egyesek, kettesek, még a kevésbé jövedelmező, vagy éppen veszteséges részét meghagyták állami tulajdonban. Ezután a nyereségesebb rész nem tudta pótolni a kevésbé gazdaságos személyszállítás veszteségét és így nem lehetett nullára kihozni az egész ágazatot. Ekkor tovább folytatódott az ördögi kör.

Minél veszteségesebb lett az önmagát fenntartó személyszállítás, annál inkább emelték a jegyárakat a hiány csökkentése érdekében. Minél inkább nőttek azonban a jegyárak, annál inkább fogytak az utasok, mert ugye ki szeretné hogy koszos vonatban és koszos állomáson, aluljáróban közlekedjen jó drága jegy fejében és esetleg még bele is kössenek. Tanulóknak, fiatal lányoknak ez utóbbi különösképpen veszélyforrást jelent a kietlen vonaton utazva.

Többen kiszámolták, mérlegelték azt is, hogy már két-három személy esetében is

gazdaságosabb gépkocsival utazni (még ilyen magas benzináraknál is).

Bezzeg régen, amikor tömve volt a vonat, amikor még valóban a szó szoros értelmében tömegközlekedési eszköz volt, jóval olcsóbban tudták adni a jegyet és nem volt annyi balhé sem a vonaton, mert minden kocsiban ültek jó páran és így nem lehetett csak úgy fosztogatni, molesztálni fiatalokat, mert könnyen kaphatott egy laskát a kötekedő egy-egy kohónál kicombosodott munkásembertől.

Emlékszem, hogy hétvégén Miskolcra hazafelé utazván milyen izgalommal várta a vonatra sóvárgó nép, hogy behúzzák a szerelvényt az állomásra. Ekkor indult a roham az ülőhelyekért. A bátrabbak a még mozgó, behúzás alatt álló vonatra kapaszkodtak fel, hogy biztos legyen ülőhelyük. Akik csak pár perccel a vonat indulása előtt értek oda azok már csak sóvárgó szemmel nézheték a bent ülő, megelégedettség fényének diadalában pompázó arcokat. Ilyenkor azért még nem volt szabad feladni a reményt. Vizslató szemmel folyamatosan résen kellett lenni, hátha valaki leszáll Ongán vagy Szikszón és felszabadul egy hely. Milyen kis dolgoknak is lehet örülni?

A mai nebulókat gyakran helyben is az iskola kapuig szállítja apuci, nehogy elfáradjon az a gyerek és a tanulás rovására menjen az a kis séta. Mi magunk is gyakrabban használjuk helyben az autót, mint kellene. Szinte elképzelhetetlen, hogy a boltba gyalog vagy biciklivel menjünk. A távolabbi utak fő közlekedési eszköze leginkább a gépkocsi, mert nincs időhöz kötve az utas, háztól házig mehet, nem kell a vonat mellett még villamosra, buszra is szállni és több személy utazásánál mindennek tetejében még olcsóbb is.

Annak, hogy manapság csak vonatcskákat járnak, talán az is oka, hogy kevesen járnak dolgozni napjainkban. Régen a vonatokon utazó tömeg nagy részét munkába jövő-menő emberek, munkásemberek alkották. Kicsit irigykedve hallgattam egy világot látott barátomtól, hogy abban a nagyvárosban, ahol

ő járt, reggelente ma is tömegek kelnek útra munkába menvén.

Hömpölyög a tömeg a reggeli időszakban, reggeli csúcs van munkakezdés idején. Sajnos nálunk már csak régi szép emlék a munkásokkal teli vonat. Érthetetlen, hiszen már egy évtizede csak azt halljuk, hogy dübörög a gazdaságunk. Egyre inkább dübörög. A vonatocska és sok más tény nem éppen ezt mutatja. Vidéken az egykori tsz-telepeket felveri a gaz, már csak egy-két traktormaradvány, düledező istálló utal arra, hogy ott egykor emberek dolgoztak.

Dolgoztak, ha nem is extra hatékonysággal, de legalább volt valamicske keresetük és nem a segélyre vártak.

Manapság sajnos reggelente nem az állomásokon hömpölyög a tömeg, hanem a munkaügyi központok előtt. Nem igazán értem, hogy oly sok embernek miért nincs munkája. Az államnak pedig nem is olyan rossz biznissz lenne a munkahelyteremtés, hiszen a fizetéseknek mintegy fele visszaáramlik az állami kasszába adóként. Ma egy alkalmazott a bruttó béréből leadózik (17%) majd a nettó bérének közel 1/3-át vásárlásai vagy egyéb szolgáltatások fogyasztójaként (gáz, villany, telefon, stb). Áfa (27%) formájában fizeti vissza kenyéradó gazdájának. Emellett azért valamit dolgozik is, tesz a közösségért, családjáért, magyarul hasznos tagja a társadalomnak.

Biztos, ami biztos alapon a jövőben már a biztosítások után is adózni kell. Nehogy csak úgy bebiztosítsuk magunkat saját kedvtelésünkre. Ma már csak szép emlék, amikor egyes biztosítások után leírhattuk adónkból a befizetett össze 20%-át. Ösztönzőleg hatott ez az adókedvezmény, hogy gondoskodjunk magunkról, szeretteinkről, ha valami baj történne.

Sokan évről évre csak fizetjük a biztosítást, de hála istennek nem vesszük igénybe a kártérítést. Ez eddig is ablakon kidobott pénz volt, most majd adózhatunk is utána. Nem akarok újabb tippeket adni adóügyben, de talán igazságosabb lenne a kifizetett kártérítési összeget megadóztatni a biztosítások esetében és nem azt az összeget, amiből sok esetben amúgy sem látunk viszont egyetlen fillért sem, ha nincs kárunk. A biztosítások általános adóját már megelőzte, ma már működik a baleseti adó, amely az egyébként éppen a baleseti kár rendezésére kötött kötelező gépjármű biztosítás része, kiegészítője. A jövőben lehet, hogy a baleseti adónak is lesz adója. Biztos, ami biztos. Ezek után a tetemes adóbevételek után már csak azt nem értem miért nem haladunk egyről a kettőre? Miért csak vonatcskákat járnak manapság? Talán mégiscsak van valami gubanc a rendszerben.

Kércsi

Bűncselekmények Encs városában 2012. júliustól szeptemberig

Eljárás indult garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt B. Mária függődi lakos ellen, mert B. Edit függődi lakos 2012.07.05-én 13:38 órakor telefonon bejelentést tett az Encs Rk. ügyeletére, hogy 12 éves K. M. nevű gyermekét a függődi általános iskola udvarán B. Mária megpofozta. Az ügy vádemelési javaslattal fejeződött be, az elkövető garázdaság vétsége és könnyű testi sértés vétsége miatti felelősségre vonására kerül sor.

Garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt indult nyomozás ismeretlen tettes ellen, aki 2012. július 30-án 23.35 óra körüli időben, Encs, Jókai út 1/a. sz. alatti bérház lépcsőházának ajtaját rugdosta, minek következtében az ablaküveg betört. Az ismeretlen elkövető cselekménye alkalmas volt arra, hogy másokban riadalmat, megbotránkozást keltsen. A halaszthatatlan nyomozati cselekmények fogatosítása során megállapítást nyert, hogy a cselekményt B. György encsi lakos követte el.

Gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen, mert 2012.07.19-én az gyk. F. V. encsi lakos lakóházukban a fürdőszobához melegített forró vizet magára rántotta, mely következtében 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett. A felelősség

megállapítása folyamatban van.

Garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt indult eljárás G. Alexandra és G. Erika encsi lakosok ellen, akik 2012. július 24-én B. Linda encsi lakost az Encs, Vasút út és a Rákóczi út kereszteződésében szidalmazták, fenyegették, haját tépve tetteleg bántalmazták. Cselekményük alkalmas volt arra, hogy másokban riadalmat, megbotránkozást keltsen. A nyomozás folyamatban van.

Garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt H. Jenő és H. Zsolt encsi lakosok indult eljárás, akik 2012. 09. 07-én 23.38 óra körüli időben előzetes szótárást követően Encs, Petőfi úton található parkolóban tetteleg bántalmazták H. Gábor és G. László gíbarti lakosokat. H. Jenő és H. Zsolt cselekménye alkalmas volt arra, hogy másokban félelmet, riadalmat és megbotránkozást keltsen.

Garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt eljárás indult fk. A.P. encsi lakos ellen, aki 2012. 09. 07-én 21.00 óra körüli időben előzetes szótárást nélkül Encs, Béke úton, tetteleg bántalmazta G. László encsi lakost. Fk. Aranyosi Pál cselekménye alkalmas volt arra, hogy másokban félelmet, riadalmat és megbotránkozást keltsen.

Dolog elleni erőszakkal szabálysértési értékre elkövetett (betöréses) lopás vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen indult nyomozás, aki 2012. július 30-ra virradóra falkibontás módszerével behatolt K. Ernő encsi lakos Szabadság úton lévő mezőgazdasági épületébe és onnan 15 méter sodrott négy eres rézkábelt tulajdonított el,

50.000 Ft-ot meg nem haladó értékben.

Garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt indult eljárás ismeretlen tettes ellen, aki 2012. szeptember 15-én 04.00 óra körüli időben Encs Vasútállomás váróterem épülete melletti közterületen előzetes szótárást követően megütötte és többször megrúgta O. László hernádbüdi lakost, aki ennek következtében 8 napon belül gyógyuló könnyű sérüléseket szenvedett a nyakán és az állán. A halaszthatatlan nyomozati cselekmények fogatosítása során megállapítást nyert, hogy a cselekményt O. Gábor ináncsi lakos követte el.

Dolog elleni erőszakkal szabálysértési értékre elkövetett lopás vétségének gyanúja miatt indult nyomozás ismeretlen tettes ellen, aki 2012. szeptember 18-ra virradóra ajtókifeszítés módszerével behatolt a Sz. Lászlóné encsi lakos lakásának mellékhelyiségébe és onnan 8 db tyúkot tulajdonított el, 50.000 Ft-ot meg nem haladó értékben. A rongálással okozott kár kb. 1.000 Ft.

Dolog elleni erőszakkal szabálysértési értékre elkövetett lopás vétségének gyanúja miatt indult eljárás ismeretlen tettes ellen, aki 2012. 09. 13-ra virradóra drótkerítés kivágás módszerével behatolt K. Erzsébet encsi lakos tulajdonát képező lakásához tartozó gazdasági épületébe és onnan eltulajdonított 1 db működésképtelen centrifugát, 1 db működésképtelen keverőtárcsás mosógépet, 1 db működésképtelen televíziót. A lopással okozott kb.3.000 Ft.

Nem állunk meg segíteni, ha balesetet látunk !

Az emberek többsége nem segít, ha balesetet lát, még azok az autósok sem állnak meg, akik mind vizsgáztak elsősegélynyújtásból. Pedig augusztus végén változó KRESZ már előírja, hogy a nem érintett járművek vezetőinek is segítséget kell nyújtania egy balesetnél.

Az autósok több mint 90 százaléka nem áll meg, nem megy oda a sérülthez, hogy tájékozódjon, tud-e tenni valamit. Egy tanulmány adatai szerint a magyarországi balesetek 2,5 százalékánál történik elsősegélynyújtás a mentő kéréséig. Csak közlekedési balesetben 15 ezren sérülnek meg és több ezren halnak meg évente, pedig sokak élete azokon a percekben múlik, amíg kiér a mentő. Például a hirtelen szívmegállás miatt meghaltak 60 százaléka megmenthető lenne, ha azonnal újraélesztették őket. Az egy-egy pozitív példa ellenére a legtöbben az alapszintű újraélesztést sem tudnák alkalmazni a gyakorlatban, nem tudnák mit kell tenni, ha elájult vagy erősen vérző embert találnak egy baleset helyszínén.

A magyar autósok alig néhány százaléka áll csak meg, ha balesetet lát annak ellenére, hogy minden gépjárművezető vizsgázott elsősegélynyújtásból. Csak hogy a jogosítvány megszerzéséhez szükséges elsősegély tanfolyamot többségében nem veszik komolyan, sőt évekig nem volt kötelező tanfolyamra járni, csak vizsgázni. Felszínes az oktatás, az elsősegélytudás esetleges és gyenge, ezért rendkívül alacsony a segélynyújtási szándék.

Abban az esetben, ha meg is tanulta valaki az alapokat, idővel elfelejti, és ismétlő tanulásra nincs lehetőség, valamint az eleve bizonytalan tudásával fél bármit is tenni, nehogy bajt okozzon. Egy felmérés szerint a megkérdezettek mindössze 38 százaléka hívna mentőt és mindösszesen 10 százalék próbálna meg segíteni a sérülten, a többség nem tudja mit tennie. Pedig a válaszadók felének volt jogosítványa.

Az új KRESZ előírja, hogy a balesetben a nem érintett autós is „köteles tőle elvárható módon” segítséget nyújtani, azt is

tartalmazza, hogy felelősséggel tartozik a segítségnyújtás elmulasztásáért.

Magyarországon az európai átlagnál is jóval kevesebb laikus, vagyis nem egészségügyi dolgozó/tanuló, pedagógus rendelkezik használható elsősegély-nyújtási ismerettel. Norvégiában például a lakosság 95 százaléka, Ausztriában és Németországban 80 százaléka, míg Magyarországon alig több mint a fele részesült valamilyen oktatásban. Néhány éve tervezték ugyan, hogy az általános iskolákban a tananyag része lesz az elsősegélynyújtás, de ez nem valósult meg. Pedig alapvetően fontos lenne, hogy már gyerekkorban alaptudást kapjon mindenki, és aztán jó alkalom lenne az ismétlésre a jogosítvány megszerzése. Így már egy biztosabb, használhatóbb tudást szerezhetne a lakosság egy része.

Forrás: Vasárnapi Hírek, Szerző: Kun J. Viktória
Forrás: hír24

Rácz Tamás
mentőállomás-vezető

Foglalkoztatási Társaság létrehozása a Szikszói Kistérségben TÁMOP-5.1.1-09/6-2010-0030

Pályázat azonosító száma:
TÁMOP-5.1.1-09/6-2010-0030
Támogatás összege: 119.955.650 Ft
Támogatás mértéke: 100%
Pályázat kezdete: 2010. október. 01.
Pályázat befejezése: 2012. szeptember 30.
Pályázó: Szikszói Kistérségi Többcélú
Társulás, 3800 Szikszó, Pázmány
Péter tér 12.

A Szikszói Kistérségi Többcélú Társulás 2010.01.25-én Pályázatot nyújtott be a Társadalmi Megújulás Operatív Programon belül "Foglalkoztatási Társaság létrehozása a Szikszói Kistérségben" címmel, melyre 119.955.650 Ft vissza nem térítendő támogatást nyert.

A projekt keretében 2010. októbertől elkezdődött a képzési módszer kiválasztása, munkaterv elkészítése. A képzésben később résztvevők 2011. tavaszán kiválasztásra kerültek. Közös kisgépezői képzés után 14 fő parkgondozói, 9 fő motorfűrészes kezelői, 8 fő mezőgazdasági erőgépezői OKJ-s bizonyítványt szerzett.

A program lehetőséget adott arra, hogy a képzett résztvevők 2011. december 16-ától az adott 6 helyszínen (Abaújlak, Abaújszolnok, Alsóvadász, Felsődobosza, Hernádkércs, Rásonysápberencs) 2012. június 15-ig foglalkoztatásba kerültek. A program sikerét bizonyítja, hogy 20 fő munkavállaló 2012. június 16. és 2012. július 16. időszakra a programban résztvevők nagy része továbbfoglalkoztatásban részesült. A projekt lehetőséget adott arra, hogy a munkavállalók számára szükséges kis- és nagy értékű eszközök beszerzésre kerüljenek.

A pályázatban az eszközök elhelyezéséhez nélkülözhetetlen helyiségek, négy településen felújításra kerültek. (Alsóvadász, Felső-

dobosza, Hernádkércs, Rásonysápberencs)

A projektben résztvevő célszemélyek a települések környezetének szakszerű gondozását, illetve a jelenleg gondozatlan területrészek kitakarítását, erdősítését is elvégzik majd.

A foglalkoztatás eredményeképpen a 6 helyszínen megnövekszik a települések önellátó, öngondoskodó, önfoglalkoztató képessége. A jó példa várhatóan követőkre talál, így számíthatunk a projektünk mintáértékére. A 31 fő foglalkoztatásának eredményeképpen csökken az aktív korú munkanélküliek száma. Javul a hátrányos helyzetű lakosság jövedelemtermelő képessége. A projekt nyomán létrehozott munkacsoportok tevékenységének hatására javul az érintett települések gondozottsága, településképe. Mindezek mellett csökkennek a települési önkormányzatok karbantartásra fordított költségei.

A pályázat közvetett céljai: A térség belső erőforrásainak fejlesztése; a térség életminőségének javítása; gazdasági versenyképességének erősítése; a cigány foglalkoztatottság növelése; cigány munkavállalók képzése; a térség gazdasági felzárkóztatása, az innováció és fejlődés térbeli terjedésének elősegítése, a területi különbségek csökkenése.

Célcsoportunk: A projekt tágabb értelemben vett célcsoportja a kistérség teljes lakossága, mely közel 19.000 fő, hiszen a Szikszói Kistérség a 33 komplexprogrammal segített, leghátrányosabb helyzetű kistérségek közé tartozik.

A projektben két településen jött létre mintagazdaság (Alsóvadász, Rásonysápberencs), ahova a következő növények kerültek kiültetésre:

Virágok:

- * Petúnia
- * Büdöske
- * Bojtoscska
- * Illatos Ternye
- * Árvácska
- * Pappkalap

- * Begónia
- * Törpe Tátika
- * Kakastaréj
- * Törökszegfű

Díszfa, illetve cserjék:

- * 50 db Tuja (smaragd), 25 cm feletti
- * 50 db Ezüstfenyő, 25 cm feletti
- * 30 db Gömbciprus, 15 cm feletti
- * 20 db Cukorsüveg fenyő, 15 cm feletti
- * 20 db Oszlop Tiszafa, 30 cm feletti
- * 50 db Gyöngyvesző, gyökeres dugvány
- * 100 db Spiraea Bumalda Anthony Waterer, gyökeres dugvány
- * 50 db Vércsillva, szabadgyökerű suháng, 100 cm feletti
- * 30 db Kislevelű hár, szabadgyökerű, 50 cm feletti
- * 30 db Májusfa, szabadgyökerű, 60 cm feletti
- * 30 db Csüngőbark, konténeres, 120 cm, oltott
- * 10 db Csüngő Cseresznye, szabadgyökerű, 150 cm, oltott
- * 20 db Csörgőfa, szabadgyökerű, 90 cm feletti
- * 20 db Berkenye, szabadgyökerű
- * 10 db Besztercei szilva, szabadgyökerű
- * 10 db Madárberkenye, piros, boglyós, szabadgyökerű

A program keretében 2011. december 16. és 2012. június 15. között a következő települések vettek részt a képzésben és foglalkoztatásban:

- Abaújlak: - 3 fő mezőgazdasági erőgépező
- 2 fő parkgondozó
- Abaújszolnok: - 2 fő motorfűrészes kezelő
- 3 fő parkgondozó
- Alsóvadász: - 2 fő parkgondozó
- 3 fő motorfűrészes kezelő
- Felsődobosza: - 2 fő parkgondozó
- 2 fő motorfűrészes kezelő
- 1 fő mezőgazdasági erőgépező
- Hernádkércs: - 2 fő parkgondozó
- 1 fő motorfűrészes kezelő
- 2 fő mezőgazdasági erőgépező
- Rásonysápberencs: - 2 fő parkgondozó
- 1 fő motorfűrészes kezelő
- 2 fő mezőgazdasági erőgépező
- Szikszó: - 1 fő motorfűrészes kezelő

